

Den Europæiske Unions Tidende

L 275

Dansk udgave

Retsforskrifter

54. årgang

20. oktober 2011

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 1043/2011 af 19. oktober 2011 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af oxalsyre med oprindelse i Indien og Folkerepublikken Kina** 1
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1044/2011 af 19. oktober 2011 om registrering af en betegnelse i registret over garanterede traditionelle specialiteter [Kabanosy (GTS)]** 16
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1045/2011 af 19. oktober 2011 om afvisning af at godkende aktivstoffet asulam, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af Kommissionens beslutning 2008/934/EF ⁽¹⁾** 23
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1046/2011 af 19. oktober 2011 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 25
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1047/2011 af 19. oktober 2011 om udstedelse af importlicenser for hvidløg i delperioden 1. december 2011 til 29. februar 2012 27

Pris: 3 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

2011/695/EU:

- ★ **Afgørelse vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen af 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager ⁽¹⁾** 29

HENSTILLINGER

2011/696/EU:

- ★ **Kommissionens henstilling af 18. oktober 2011 om definitionen af nanomaterialer ⁽¹⁾** 38

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1043/2011

af 19. oktober 2011

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af oxalsyre med oprindelse i Indien og Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Indledning

- (1) Den 26. januar 2011 bekendtgjorde Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) ved en meddelelse (»indledningsmeddelelsen«) i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, at den havde indledt en antidumpingprocedure vedrørende EU's import af oxalsyre med oprindelse i Indien og Folkerepublikken Kina (»Kina«) eller (»de pågældende lande«).
- (2) Antidumpingproceduren blev indledt på grundlag af en klage, som CEFIC (European Chemical Industry Council) indgav den 13. december 2010 på vegne af Oxaquim S.A. (»klageren«), der tegner sig for en væsentlig del, i dette tilfælde over 25 %, af den samlede produktion af oxalsyre i EU. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der var tale om dumping af den omhandlede vare, og at dette forvoldte væsentlig skade, hvilket blev betragtet som en tilstrækkelig begrundelse for indledning af en procedure.

1.2. Parter, som er berørt af proceduren

- (3) Kommissionen underrettede officielt klageren, andre kendte EU-producenter, eksporterende producenter og de pågældende landes repræsentanter, importører, brugere og sammenslutninger, som den vidste var berørt, om indledningen af proceduren. Interesserede

parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om en høring inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Alle interesserede parter, der anmodede om en høring og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

- (4) På baggrund af det tilsyneladende store antal eksporterende producenter i de pågældende lande nævnte indledningsmeddelelsen stikprøveudtagning som en mulighed for at fastsætte dumpingens og skadens omfang, jf. grundforordningens artikel 17. For at Kommissionen kunne afgøre, om stikprøveudtagning var nødvendig, og for at den i givet fald kunne tage en stikprøve, blev alle eksporterende producenter i de pågældende lande anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og, som anført i indledningsmeddelelsen, at fremlægge basisoplysninger om deres aktiviteter vedrørende den omhandlede vare i perioden 1. januar 2010 – 31. december 2010. Fire indiske virksomheder, hvoraf den ene meddelte, at den ikke havde nogen omsætning i EU, og tre virksomhedskoncerner i Kina besvarede henvendelsen om stikprøveudtagning. I betragtning af det begrænsede antal samarbejdsvillige virksomheder eller virksomhedskoncerner blev stikprøveudtagning ikke anset for nødvendig for hverken Indien eller Kina, og alle parter blev underrettet om, at der ikke ville blive taget stikprøver.

- (5) En virksomhedskoncern i Kina besluttede på et tidligt stadium, at den ikke ville samarbejde yderligere i forbindelse med undersøgelsen. Desuden nægtede en indisk virksomhed Kommissionen adgang til at foretage et kontrolbesøg i dens produktionsanlæg. Den blev derfor anset for ikke at være samarbejdsvillig som omhandlet i grundforordningens artikel 18, stk. 1, og underrettet om de mulige følger deraf.

- (6) For at give de eksporterende producenter i Kina mulighed for at anmode om markedsøkonomisk eller individuel behandling, fremsendte Kommissionen ansøgningsskemaer herom til de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina og til de kinesiske myndigheder inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. En kinesisk virksomhedskoncern ansøgte om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 24 af 26.1.2011, s. 8.

artikel 2, stk. 7, litra b), subsidiært individuel behandling, mens en anden virksomhedskoncern kun anmodede om individuel behandling.

- (7) Der blev fremsendt spørgeskemaer til alle parter, som Kommissionen vidste var berørt. Den modtog svar fra tre virksomheder i Indien og fra to virksomhedskoncerner i Kina og fra klageren. Den anden EU-producent var ikke samarbejdsvillig. Kommissionen modtog også besvarelser på spørgeskemaerne fra tre brugere og otte importører og aflagde besøg hos alle brugerne og fire af importørerne.

- (8) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for en foreløbig konstatering af dumping og fastlæggelse af den deraf følgende skade og EU's interesser, og aflagde kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

a) *EU-producenter*

— Oxaquim S.A. (Spanien)

b) *Brugere*

— OMG Kokkola (Finland)

— P.A.G. Srl (Italien)

— Udenforstående bruger, som anmodede om ikke at få sin identitet oplyst

c) *Importører*

— Brenntag BV (Nederlandene)

— Brenntag Sp.z.o.o. (Polen)

— Norkem Limited (Det Forenede Kongerige)

— Geratech Marketing (Belgien)

d) *Eksporterende producenter i Indien*

— Punjab Chemicals and Crop Protection Limited

— Star Oxochem Pvt. Ltd

e) *Eksporterende producenter i Kina*

— Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd; Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd og Qingdao Fengyuan Unite International Trade Co., Ltd. («Shandong Fengyuan Group»)

— Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd; Shanxi Reliance Chemicals Co., Ltd og Tianjin Chengyi International Trading Co., Ltd. («Shanxi Reliance Group»)

1.3. Undersøgelsesperiode

- (9) Undersøgelsen af dumping og den deraf følgende skade omfatter perioden fra 1. januar 2010 til 31. december 2010 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser, som var relevante for vurderingen af skade, omfattede perioden fra den 1. januar 2007 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. DEN OMHANDLEDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den omhandlede vare

- (10) Den omhandlede vare er oxalsyre i form af dihydrat (CUS-nummer 0028635-1 og CAS-nummer 6153-56-6) eller i vandfri form (CUS-nummer 0021238-4 og CAS-nummer 144-62-7) eller i vandig opløsning, som for øjeblikket falder ind under KN-kode ex 2917 11 00, og som har oprindelse i Indien og Kina. Der findes to typer oxalsyre, nemlig *uraffineret* og *raffineret* oxalsyre. Raffineret oxalsyre, der produceres i Kina, men ikke i Indien, fremstilles ved rensning af uraffineret oxalsyre, hvorved der fjernes jern, chlorider, spor af metaller og andre urenheder.

- (11) Oxalsyre anvendes til en lang række formål, f.eks. som reduktions- og blegemiddel, i farmaceutisk syntese og ved fremstilling af kemikalier.

2.2. Samme vare

- (12) Undersøgelsen har vist, at oxalsyre, der fremstilles og sælges af EU-erhvervsgrenen, oxalsyre, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Indien og Kina, og oxalsyre, som EU importerer fra Indien og Kina, stort set har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og de samme grundlæggende endelige anvendelsesformål.

- (13) Det konkluderes derfor foreløbigt, at disse varer er identiske, som omhandlet i grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. DUMPING

3.1. Indien

3.1.1. Indledende bemærkning

- (14) Under Kommissionens kontrolbesøg i Indien fremsatte den ene virksomhed ikke de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist eller i den ønskede form. Kommissionen var derfor ikke i stand til at kontrollere de oplysninger, der var blevet fremsat som svar på antidumpingspørgeskemaet. Det blev skriftligt meddelt virksomheden, at den muligvis ikke ville blive anset for samarbejdsvillig, og at der kunne træffes afgørelser på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Virksomheden påberåbte sig i sit svar formildende omstændigheder, som dog ikke var af en sådan art, at de førte til en anden konklusion. Som følge heraf er artikel 18 blevet anvendt på denne virksomhed, og der er truffet afgørelser på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Der er derfor kun en enkelt eksporterende producent fra Indien, som anses for at have samarbejdet med Kommissionen i forbindelse med denne undersøgelse.

3.1.2. Normal værdi

- (15) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2, undersøgte Kommissionen først, om den eksporterende producents salg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet var repræsentativt. Da dette salg udgjorde over 5 % af virksomhedens samlede afsætning af den omhandlede vare i EU, konkluderes det, at det samlede salg af den samme vare var repræsentativt.
- (16) Kommissionen undersøgte efterfølgende, om den eksporterende producents salg på hjemmemarkedet kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. Den fastsatte således, hvor stor en andel det rentable hjemmemarkedssalg til uafhængige kunder udgjorde af det samlede salg af samme vare.
- (17) I tilfælde, hvor den rentable afsætning beløber sig til mindst 80 % af det samlede salg, vil den normale værdi blive beregnet på grundlag af det samlede salg, inklusive den urentable afsætning. Hvis derimod den rentable afsætning tegner sig for under 80 %, men over 20 % af det samlede salg, og hvis de vejede gennemsnitsomkostninger overstiger den vejede gennemsnitspris, vil den normale værdi kun blive beregnet på grundlag af den rentable afsætning. Der anses for at være tale om rentabelt salg, hvis enhedsprisen mindst svarer til produktionsomkostningerne.
- (18) Kommissionens analyse af hjemmemarkedssalget viste, at 41 % af hele salget af den omhandlede vare var rentabelt, og at de vejede gennemsnitsomkostninger er større end den vejede gennemsnitspris. Den normale værdi beregnes derfor kun som en vejede gennemsnitspris for den rentable afsætning.

3.1.3. Eksportpris

- (19) Den eksporterende producent i Indien eksporterede den omhandlede vare direkte til uafhængige kunder i EU. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 8, fastsættes eksportpriserne derfor på grundlag af de priser, som disse uafhængige kunder faktisk betalte eller skulle betale for den omhandlede vare, når den blev eksporteret til EU.

3.1.4. Sammenligning

- (20) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen foretages på ab fabrik-basis. For at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi, tages der i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle, som påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10.
- (21) Der er derfor foretaget justeringer for transport-, forsikrings-, håndterings- og emballeringsomkostninger, kreditomkostninger og provision.

3.1.5. Dumpingmargen

- (22) Dumpingmargenen for den samarbejdsvillige eksporterende producent i Indien blev i overensstemmelse med

grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, fastlagt på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejede gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportpriserne.

- (23) På dette grundlag udgør den midlertidige dumpingmargen, udtrykt i procent af cif-prisen, EU's grænse, ufortoldet, 22,8 % for Punjab Chemicals and Crop Protection Limited (PCCPL).
- (24) For at beregne den landsdækkende dumpingmargen for alle andre eksporterende producenter i Indien blev graden af samarbejdsvilje først beregnet på grundlag af en sammenligning mellem den eksportmængde til EU, som den samarbejdsvillige eksporterende producent havde oplyst, og Eurostats statistikker. I betragtning af, at samarbejdsviljen fra indisk side var ringe, dvs. 38 %, bør den landsdækkende dumpingmargen, der gælder for alle andre eksportører i Indien, fastsættes på grundlag af den samarbejdsvillige producents transaktioner, hvor dumpingmargen har været størst.
- (25) På det grundlag blev det landsdækkende dumpingniveau foreløbigt fastsat til 43,6 % af cif-prisen, EU's grænse, ufortoldet.

3.2. Folkerepublikken Kina

3.2.1. Markedsøkonomisk behandling og individuel behandling

- (26) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), skal den normale værdi for import med oprindelse i Kina fastsættes i overensstemmelse med samme artikels stk. 1 til 6, for de producenter, som blev anset for at opfylde kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c). Til orientering er disse kriterier kort beskrevet nedenfor:

— Virksomhedernes beslutninger træffes på grundlag af markedssignaler og uden væsentlig statslig indgriben, og omkostningerne afspejler markedsværdierne

— virksomhederne skal benytte ét klart sæt grundlæggende regnskabsforskrifter, som revideres uafhængigt i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder og anvendes til alle formål

— der må ikke være nogen væsentlige fordrejninger, som er overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system

— love om konkurs og ejerforhold skal garantere stabilitet og retssikkerhed, og

— valutaomregninger skal finde sted til markedskurs.

- (27) En enkelt virksomhedskoncern i Kina ønskede markedsøkonomisk behandling og indgav ansøgninger for de tre virksomheder, der var involveret i produktionen og afsætningen af den omhandlede vare. De afgivne oplysninger blev senere kontrolleret af Kommissionen ved besøg hos de pågældende virksomheder.

- (28) Undersøgelsen vedrørende den markedsøkonomiske behandling viste, at en af virksomhederne ikke opfyldte kriterium nr. 1 til 3. For det første kunne den ikke bevise, at dens omkostninger afspejlede markedsværdierne, og det skyldes betydelig finansiel statsintervention, der påvirkede virksomhedens omkostningsstruktur i form af f.eks. midlertidig skattefritagelse og rentefri lån. For det andet afslørede undersøgelsen vedrørende den markedsøkonomiske behandling en række alvorlige mangler og fejl i dens regnskaber og viste, at den ikke var blevet revideret i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder (IAS). For det tredje blev der i forbindelse med virksomhedens brugsret til jord konstateret væsentlige fordrejninger, som var overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system. Især havde virksomheden fået et bevis på sin brugsret til jord uden at opfylde kontraktvilkårene eller betale fuld pris for det.
- (29) En anden virksomhed i koncernen kunne ikke bevise, at den opfyldte kriterium nr. 2, fordi den ikke kunne forelægge uafhængigt reviderede regnskaber.
- (30) Kommissionen meddelte den pågældende virksomhedskoncern og klageren resultaterne af sin undersøgelse vedrørende markedsøkonomisk behandling og opfordrede dem til at fremsætte bemærkninger dertil. De kinesiske myndigheder blev ligeledes underrettet om resultaterne. Kommissionen modtog ingen bemærkninger.
- (31) I betragtning af ovenstående blev det konkluderet, at to af koncernvirksomhederne ikke opfyldte kriterierne for markedsøkonomisk behandling. Det er EU's faste praksis at undersøge, om en gruppe forretningsmæssigt forbundne virksomheder som helhed opfylder betingelserne for markedsøkonomisk behandling, og i overensstemmelse hermed fik hele koncernen afslag på markedsøkonomisk behandling.
- (32) Som nævnt i betragtning 6 ovenfor, ansøgte begge de samarbejdsvillige kinesiske virksomhedskoncerner om individuel behandling. Da det blev konstateret, at begge koncerner opfyldte alle kriterierne i grundforordningens artikel 9, stk. 5, blev det foreløbigt besluttet at indrømme dem individuel behandling.

3.2.2. Referenceland

- (33) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), skal den normale værdi for eksporterende producenter, der ikke indrømmes markedsøkonomisk behandling, fastsættes på grundlag af hjemmemarkedspriserne eller en beregnet normal værdi i et referenceland.
- (34) I indledningsmeddelelsen tilkendegav Kommissionen, at den påtænkte at anvende Indien som referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi og opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger hertil. Der blev ikke fremsat bemærkninger. Under alle omstæn-

digheder betragter Kommissionen Indien som et egnet referenceland, fordi det eneste producentland uden for EU, Japan, har et monopolistisk marked uden konkurrence og fremstiller oxalsyre ved en enestående metode, der ikke kan sammenlignes med Kinas. Derimod bruger indiske producenter en produktionsmetode, som svarer til Kinas, ligesom de er udsat for konkurrence på hjemmemarkedet.

3.2.3. Normal værdi

- (35) De kinesiske virksomheder fremstiller to typer oxalsyre, som de eksporterer til EU, nemlig *uraffineret* og *raffineret* oxalsyre. Raffineret oxalsyre, der ikke produceres i referencelandet, fremstilles ved rensning af uraffineret oxalsyre, hvorved der fjernes jern, chlorider, spor af metaller og andre urenheder. Meromkostningerne ved produktion af raffineret oxalsyre anslås til 12 % i forhold til produktionen af uraffineret oxalsyre. Kommissionen fandt det derfor rimeligt at fastsætte en normal værdi for begge typer oxalsyre.
- (36) For uraffineret oxalsyre er den normale værdi blevet beregnet på grundlag af den normale værdi, der er fastsat for Indien i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a). Som beskrevet i betragtning 18 ovenfor, blev den normale værdi kun fastsat på grundlag af den rentable afsætning. For raffineret oxalsyre, som ikke fremstilles i referencelandet, blev den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne ved uraffineret oxalsyre i referencelandet. Produktionsomkostningerne justeres med et tillæg på 12 % af hensyn til meromkostningerne (jf. betragtning 35 ovenfor) plus salgs-, general- og administrationsomkostninger og fortjeneste.
- (37) Salgs-, general- og administrationsomkostninger og fortjenesten blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6, fastsat ved at tillægge salgs-, general- og administrationsomkostningerne og fortjenesten ved det hjemmemarkedssalg af oxalsyre, som den samarbejdsvillige eksporterende producent i referencelandet tegner sig for.

3.2.4. Eksportpris

- (38) Da begge koncerner blev indrømmet individuel behandling, er eksportprisen blevet fastsat på grundlag af de priser, som den første uafhængige kunde i EU faktisk betalte eller skulle betale, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.
- (39) De to eksporterende producenter i Kina eksporterede oxalsyre til EU via forretningsmæssigt forbundne forhandlere, som lagde en avance oven i den pris, der blev betalt til producenterne. Denne avance tages i betragtning ved sammenligningen mellem eksportprisen og den fastlagte normale værdi (jf. betragtning 42 nedenfor).

3.2.5. Sammenligning

- (40) Med hensyn til uraffineret oxalsyre blev eksportprisen af fabrik sammenlignet med den normale værdi, der var fastsat for referencelandet.
- (41) Eksportprisen for raffineret oxalsyre af fabrik blev sammenlignet med den beregnede normale værdi (jf. betragtning 36 ovenfor).
- (42) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi eller den beregnede normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til eventuelle forskelle, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Især blev der foretaget en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), for provision til forretningsmæssigt forbundne forhandlere.
- (43) Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen har konstateret, at de forretningsmæssigt forbundne forhandlere, hvorigennem de eksporterende producenter i Kina eksporterede oxalsyre til EU, ikke kan betragtes som interne salgsafdelinger, da de også forhandler oxalsyre og andre kemiske produkter fra ikke-forretningsmæssigt forbundne leverandører med henblik på eksport og/eller salg på hjemmemarkedet. Det må derfor konkluderes, at disse forhandlere udøver samme funktioner som en agent, der arbejder på provisionsbasis. Forhandlernes avance er således blevet fjernet for at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Justeringen er blevet beregnet på grundlag af en ikke-forretningsmæssigt forbundet EU-forhandlers avance og den pågældende kinesiske forhandlers salgs-, general- og administrationsomkostninger.
- (44) Der blev foretaget yderligere justeringer i forbindelse med indirekte skatter, transport-, forsikrings- og håndteringsomkostninger og hermed forbundne omkostninger, emballerings- og kreditomkostninger i alle tilfælde, hvor dette blev anset for at være berettiget og korrekt, og hvor det kunne dokumenteres.

3.2.6. Dumpingmargener

For de samarbejdsvillige eksporterende producenter

- (45) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, blev dumpingmargenerne fastsat på grundlag af en sammenligning mellem det vejede gennemsnit af den normale værdi pr. varetype og hver enkelt virksomheds vejede gennemsnit af priserne ved eksport af den omhandlede vare til EU, som fastlagt ovenfor.
- (46) På det grundlag blev de midlertidige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, EU's grænse, ufortoldet, fastsat til følgende:

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen
Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd og Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd	37,7 %
Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd	14,6 %

For alle andre ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter

- (47) For at beregne den landsdækkende dumpingmargen for alle andre eksporterende producenter i Kina blev graden af samarbejdsvilje først beregnet på grundlag af en sammenligning mellem den eksportmængde til EU, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde oplyst, og Eurostats statistikker.
- (48) I betragtning af, at samarbejdsviljen fra Kinas side var ringe, nemlig omkring 46 %, bør den landsdækkende dumpingmargen, der gælder for alle andre eksportører i Kina, fastsættes på grundlag af den af de samarbejdsvillige eksportørers transaktioner, hvor dumpingen var størst.
- (49) På det grundlag blev det landsdækkende dumpingniveau foreløbigt fastsat til 52,2 % af cif-prisen, EU's grænse, ufortoldet.

4. SKADE

4.1. EU-produktion og EU-erhvervsgren

- (50) Klagen blev indgivet af CEFIC (European Chemical Industry Council) på vegne af Oxaquim S.A. (i det følgende benævnt »klageren«), der fremstiller oxalsyre i EU og tegnede sig for en stor andel af hele EU's produktion i undersøgelsesperioden. En anden EU-producent, Clariant, modsatte sig ikke, at undersøgelsen blev indledt, men besluttede ikke at samarbejde. Der er ikke for øjeblikket andre producenter af den omhandlede vare i EU. De to producenter Oxaquim S.A. og Clariant udgør derfor EU-erhvervsgrenen som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1, idet de tegner sig for 100 % af EU's produktion. De benævnes i det følgende »EU-erhvervsgrenen«.
- (51) Alle tilgængelige oplysninger om de to producenter, Oxaquim S.A. og Clariant, herunder oplysninger anført i klagen og oplysninger indhentet fra klageren før og efter indledningen af undersøgelsen, blev anvendt for at fastlægge den samlede EU-produktion. På det grundlag udgjorde den samlede EU-produktion mellem 11 000 og 15 000 tons i den betragtede periode.

4.2. Fastlæggelse af det relevante EU-marked

- (52) Det blev fastslået, at en af EU-producenterne anvendte en del af sin oxalsyreproduktion som mellemprodukt ved fremstillingen af oxalater (tetra-oxalat, acetosella og

kalium-bioxalater). Oxalsyren blev blot overført (uden faktura) til det sted i virksomheden, hvor den skulle bruges. Dette eget forbrug af oxalsyre kom ikke ind på det frie marked og blev derfor ikke udsat for direkte konkurrence fra importen af den omhandlede vare. Derimod blev det fastslået, at den produktion, der skulle afsættes på det frie marked, konkurrerede direkte med importen af den omhandlede vare.

- (53) For at få et så fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation som muligt er der indhentet og analyseret oplysninger om alle aktiviteter i forbindelse med oxalsyre, og det blev senere fastslået, om produktionen var bestemt til virksomhedernes eget forbrug eller til det frie marked.
- (54) For følgende økonomiske indikatorer for EU-erhvervsgrenen blev det konstateret, at analysen og evalueringen måtte koncentreres om situationen på det frie marked: salgsmængde og -priser på EU-markedet, markedsandel, vækst, eksportmængde og -priser, rentabilitet, investeringsafkast og likviditet.
- (55) For så vidt angår andre økonomiske indikatorer fremgik det imidlertid af undersøgelsen, at disse kun kunne undersøges med rimelighed på grundlag af den samlede aktivitet. Produktion (både til virksomhedens eget forbrug og til det frie marked), kapacitet, kapacitetsudnyttelse, investeringer, lagerbeholdning, beskæftigelse, produktivitet, lønninger og evne til at skaffe kapital afhænger nemlig alt sammen af hele aktiviteten, uanset om produktionen anvendes til virksomhedernes eget forbrug eller sælges på det frie marked.

4.3. EU-forbruget

- (56) I betragtning af at oxalsyre er del af en KN-kode, som også omfatter andre varer, var det umuligt at fastlægge importmængder på grundlag af Eurostat-oplysninger. Forbruget blev derfor fastsat på grundlag af de oplysninger om importmængde, som klageren havde fremlagt, og blev kontrolleret på baggrund af de efterprøvede tal fra de eksporterende producenter fra de pågældende lande, og EU-erhvervsgrenens samlede salgsmængde på EU-markedet.
- (57) I betragtning af det beskedne antal leverandører og behovet for at beskytte fortrolige forretningsoplysninger, som omhandlet i grundforordningens artikel 19, er udviklingen i forbruget i den betragtede periode blev indekseret.

Tabel 1

Forbruget i EU

Indeks 2007 = 100	2007	2008	2009	UP
Forbrug i alt	100	124	61	95

- (58) I 2008 steg det samlede forbrug i EU kraftigt med 24 %, men faldt med 50 % det følgende år, inden det steg igen i undersøgelsesperioden. Generelt faldt forbruget på EU-markedet med 5 % i den betragtede periode.

5. IMPORT FRA DE PÅGÆLDENDE LANDE

5.1. Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende import

- (59) Kommissionen undersøgte, om importen af oxalsyre fra Kina og Indien skulle vurderes kumulativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 4.
- (60) Hvad angår virkningerne af importen med oprindelse i Kina og Indien, viste undersøgelsen, at dumpingmargenerne lå over minimumsværdien, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 3, og at dumpingimporten fra hver af de to lande ikke var ubetydelig, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 7.
- (61) Undersøgelsen afslørede, at betingelserne for konkurrence mellem dumpingimporten fra Kina og Indien på den ene side, og mellem dumpingimporten fra Kina og Indien og den samme vare på den anden side, var de samme. De importerede varer sælges således gennem de samme salgskanaler og til de samme kundekategorier og konkurrerer derfor både indbyrdes og med den oxalsyre, der fremstilles i EU.
- (62) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at alle kriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 4, er opfyldt, og at importen fra Kina og Indien bør undersøges kumulativt.

5.2. Mængde og markedsandel for dumpingimporten fra de pågældende lande

- (63) Undersøgelsen viste, at importen af oxalsyre fra Kina og Indien har udviklet sig således:

Tabel 2

Import fra Kina og Indien

Importmængde (MT)	2007	2008	2009	UP
Kina og Indien	7 629	11 763	4 707	7 969
(Indeks 2007 = 100)	100	154	62	104
Markedsandel				
(Indeks 2007 = 100)	100	125	101	110

Kilde: Oplysninger fra klageren og spørgeskemabesvarelser.

- (64) Importen fra de pågældende lande steg mængdemæssigt med 4 % i den betragtede periode, mens det samlede forbrug på EU-markedet faldt med 5 % i samme periode (jf. tabel 1 ovenfor). Som det fremgår af ovenstående tabel, var der også en betydelig stigning i markedsandelen på 25 % mellem 2007 og 2008 og på 10 % i den betragtede periode.

5.3. Dumpingimportpriser og prisunderbud

- (65) Gennemsnitspriserne på importen fra de pågældende lande udviklede sig således:

Tabel 3

Prisen på importen fra Kina og Indien

Importpriser (EUR/MT)	2007	2008	2009	UP
Kina og Indien	470	641	474	545
(Indeks 2007 = 100)	100	136	101	116

- (66) Importpriserne steg med 36 % mellem 2007 og 2008, inden de i 2009 faldt igen til et niveau svarende til priserne i 2007. Priserne steg igen med næsten 15 % i undersøgelsesperioden. Priserne steg med 16 % i den betragtede periode. Det er dog værd at bemærke, at importpriserne faldt med 20 % mellem 2008 og den betragtede periode til trods for prisstigningen på de vigtigste råmaterialer (kulstofkilder og energi) i denne periode.

- (67) Det vejede gennemsnit af EU-erhvervsgrenens salgspriser over for ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til prisen af fabrik, dvs. uden transportomkostninger i EU og efter fradrag af rabatter, blev for at analysere prisunderbud sammenlignet med det tilsvarende vejede gennemsnit af de priser, som de samarbejdsvillige eksportører fra Kina og Indien anvendte over for den første uafhængige kunde på EU-markedet, dvs. med fradrag af rabatter og eventuelt justeret til cif EU's grænse og for omkostningerne ved toldbehandling og omkostningerne efter importen.
- (68) Det fremgik af sammenligningen, at den pågældende dumpingvare med oprindelse i Kina og Indien, der blev solgt i EU i undersøgelsesperioden, blev solgt til priser på 16,9 % til 34,6 % under EU-erhvervsgrenens priser. Disse underbudspriser blev kombineret med en negativ prisudvikling på markedet og medførte derfor et væsentligt prisfald.

6. EU-ERHVERVSGRENENS ØKONOMISKE SITUATION

6.1. Indledende bemærkninger

- (69) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens

virksomheder for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle økonomiske faktorer og indikatorer, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation fra 2007 til udgangen af undersøgelsesperioden.

- (70) De makroøkonomiske indikatorer (produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængder, markedsandel, beskæftigelse, produktivitet, lønninger og dumpingmargenernes størrelse) blev vurderet inden for EU-erhvervsgrenen, mens de mikroøkonomiske indikatorer (lagerbeholdninger, salgspriser, rentabilitet, likviditet, investeringsafkast, evne til at skaffe kapital og investeringer samt produktionsomkostningerne) var baseret på oplysningerne fra de spørgeskemaer, som den eneste samarbejdsvillige EU-producent havde besvaret, og som var blevet behørigt efterprøvet.
- (71) I betragtning af at oplysningerne vedrørende skadesanalysen hovedsagelig stammede fra en enkelt kilde, måtte oplysningerne vedrørende EU-erhvervsgrenen indekseres af fortrolighedshensyn, jf. grundforordningens artikel 19.

6.2. Data vedrørende EU-erhvervsgrenen (makroøkonomiske indikatorer)

6.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

Tabel 4

Samlet produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i EU

(Indeks 2007 = 100)	2007	2008	2009	UP
Produktion i alt	100	101	89	106
Produktionskapacitet i alt	100	100	77	77
Kapacitetsudnyttelse i alt	100	101	116	138

- (72) Ovenstående tabel omfatter oplysninger om EU-erhvervsgrenens produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse og, for 2007 og 2008, oplysninger fra en anden EU-producent, der indstillede produktionen af oxalsyre i 2008.
- (73) Som det fremgår af ovenstående tabel var EU-erhvervsgrenens produktion forholdsvis stabil i 2007 og 2008, inden den igen faldt kraftigt i 2009. Produktionen steg i undersøgelsesperioden. I den betragtede periode steg produktionen med 6 %.
- (74) Som følge af lukningen af en anden EU-producents produktionsanlæg i 2008, faldt EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet kraftigt i 2008, nemlig med 23 %.

- (75) Kombinationen af disse to faktorer, dvs. stigningen i produktionsmængden og faldet i produktionskapaciteten på grund af lukningen af den tredje EU-producents produktionsanlæg fra 2008, medførte en betydelig stigning i kapacitetsudnyttelsen, nemlig 38 %, i den betragtede periode.

6.2.2. Salgsmængder og markedsandel

Tabel 5

Salgsmængder og markedsandel

(Indeks 2007 = 100)	2007	2008	2009	UP
Salg i alt	100	97	61	86
Markedsandel (%)	100	79	99	91

- (76) Salgsmængderne for 2007 og 2008 omfatter de mængder, som blev afsat af den EU-producent, der indstillede produktionen i 2008.
- (77) Mens EU's forbrug faldt med 5 % i den betragtede periode (jf. betragtning 58 ovenfor), faldt EU-erhvervsgrenens salg af den omhandlede vare til uafhængige kunder på EU's marked med 14 % i samme periode, hvilket gav sig udslag i et fald i markedsandelen på 9 %.
- (78) Når man ser på udviklingen i den betragtede periode, var faldet på 14 % i EU-erhvervsgrenens salgsmængde langt mere udtalt end faldet på 5 % i EU-forbruget. Følgelig faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel også markant med 9 procentpoint i samme periode.

6.2.3. Beskæftigelse, produktivitet og lønninger

Tabel 6

Beskæftigelse, produktivitet og lønninger

(Indeks 2007 = 100)	2007	2008	2009	UP
Samlet antal beskæftigede	100	119	108	96
Samlet produktivitet (enhed/beskæftiget)	100	85	83	111
Årlige lønninger i alt	100	121	110	99
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. beskæftiget	100	119	118	104

- (79) Antallet af beskæftigede faldt med 4 % i den betragtede periode. Det skal bemærkes, at produktionen af oxalsyre ikke er arbejdskraftintensiv.
- (80) I den betragtede periode steg den samlede produktivitet pr. beskæftiget med 11 %, da produktionen steg, mens antallet af beskæftigede faldt.

- (81) I hele den betragtede periode steg lønningerne med 1 %. Lønningerne var steget med 21 % i begyndelsen af perioden 2007 – 2008, men faldt derefter løbende indtil undersøgelsesperioden.

6.2.4. Den faktiske dumpingmargens størrelse

- (82) I ovenstående afsnit om dumping redegøres der nærmere for dumpingmargenerne. Alle de fastsatte margener ligger alle væsentligt over minimumsværdien. I betragtning af dumpingimportens størrelse og priser kan virkningerne af de faktiske dumpingmargener ikke anses for at være ubetydelige.

6.3. Data vedrørende samarbejdsvillige EU-producenter (mikroøkonomiske indikatorer)

6.3.1. Generel bemærkning

- (83) Analysen af de mikroøkonomiske indikatorer (salgspriser, produktionsomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringsafkast, evne til at skaffe kapital og investeringer) blev kun foretaget hos klageren, da der ikke blev indhentet oplysninger fra den øvrige EU-producent, som beskrevet i betragtning 70.

6.3.2. Den samarbejdsvillige EU-producents gennemsnitlige salgspriser pr. enhed og produktionsomkostninger

Tabel 7

Salgspriser

Indeks 2007 = 100	2007	2008	2009	UP
Gennemsnitlig salgspris pr. enhed	100	143	136	131

Kilde: Spørgeskemabesvarelse.

- (84) EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige priser, ab fabrik, ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet steg med 31 % i den betragtede periode.

Tabel 8

Produktionsomkostninger

Indeks 2007 = 100	2007	2008	2009	UP
Gennemsnitlige produktionsomkostninger/ton	100	103	102	98

Kilde: Spørgeskemabesvarelse.

- (85) Undersøgelsen viste, at den samarbejdsvillige EU-producents gennemsnitlige produktionsomkostninger havde været forholdsvis stabile i årenes løb som følge af en konstant forbedring af virksomhedens produktionsproces, hvilket kun havde været muligt på grund af store investeringer (se tabel 9 og 11 ovenfor).

6.3.3. Lagerbeholdninger

- (86) I betragtning af den omhandlede vares art, var der ingen lagerbeholdninger. Den omhandlede vare tørrer hurtigt og danner klumper, og producenterne fremstiller derfor kun varer til omgående levering.

6.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringsafkast, evne til at skaffe kapital og investeringer

Tabel 9

Rentabilitet

Indeks 2007 = - 100	2007	2008	2009	UP
Rentabilitet (i EU)	- 100	4	- 2	3

Kilde: Spørgeskemabesvarelse.

- (87) Rentabilitet i forbindelse med den samme vare blev beregnet som nettooverskuddet før skat ved klagerens salg af samme vare udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg.
- (88) Efter kraftige tab i 2007 opnåede klageren en lille fortjeneste i 2008, inden der igen opstod tab i 2009. Klageren opnåede en lille fortjeneste i undersøgelsesperioden som følge af et fald i nogle af produktionsomkostningerne, jf. tabel 8 ovenfor.

Tabel 10

Likviditet

Indeks 2007 = - 100	2007	2008	2009	UP
Likviditet	- 100	3 054	1 994	868

Kilde: Spørgeskemabesvarelse.

- (89) Udviklingen i likviditeten, som er EU-erhvervsgrenens evne til at selvfinansiere sine aktiviteter, afspejler i vid udstrækning udviklingen i rentabiliteten. Likviditeten var derfor negativ i 2007, og til trods for en vis forbedring i 2008, faldt den fra 2008 til undersøgelsesperioden og svækkede dermed den samarbejdsvillige EU-producents finansielle situation.

Tabel 11

Investeringer

Indeks 2007 = 100	2007	2008	2009	UP
Investeringer i alt	100	111	185	277

Kilde: Spørgeskemabesvarelse.

- (90) Ovenstående tabel viser, at klageren øgede sine investeringer i den omhandlede vare, selv på et tidspunkt, hvor

der var tale om lav rentabilitet. Investeringerne blev fortrinsvis foretaget i gennemførelse af nye produktionsmidler og indførelse af nye produktionsprocesser for at forbedre effektiviteten. De øgede investeringer viser, at EU-erhvervsgrenen ikke havde vanskeligt ved at skaffe kapital, hvilket viser, at den fortsat er rentabel.

- (91) Investeringerne steg med 177 % i løbet af den betragtede periode.

- (92) Ved at øge investeringerne for at forbedre produktionsprocesserne viste EU-erhvervsgrenen, som er kapitalintensiv, at den fortsat er i stand til at skaffe kapital. Denne evne svækkes dog af faldende afsætning og stigende vanskeligheder med at skabe likviditet.

Tabel 12

Investeringsafkast

Indeks 2007 = - 100	2007	2008	2009	UP
Investeringsafkast	- 100	13	- 14	- 51

Kilde: Spørgeskemabesvarelse.

- (93) På trods af de øgede investeringer blev investeringsafkastet af den omhandlede vare ikke som forventet. Selv om der var tale om en vis forbedring i 2008, var investeringsafkastet negativt i hele den betragtede periode.
- (94) EU-erhvervsgrenens vækst er derfor begrænset og står tydeligvis ikke i forhold til de investeringer, der er foretaget i de senere år.

7. KONKLUSION VEDRØRENDE SKADE

- (95) Det fremgår af undersøgelsen, at nogle skadesindikatorer viser en positiv udvikling: produktionsmængden steg med 6 %, kapacitetsudnyttelsen steg med 38 % og investeringerne steg med 177 %, hvilket gav virksomheden mulighed for at opnå en relativ fortjeneste (fra et betydeligt tab i 2007 til en lille fortjeneste i undersøgelsesperioden). Som det fremgår af ovenstående, blev en række indikatorer for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation dog betydeligt forværret i den betragtede periode.

- (96) Efter lukningen af en EU-producents produktionsanlæg, faldt salgsmængderne med 14 %. Beskæftigelsen måtte reduceres med 4 %, og produktionskapaciteten faldt med 23 %. Mens forbruget kun faldt med 5 %, faldt markedsandelen med næsten 9 %. Rentabiliteten var derfor lav og påvirkede investeringsafkastet og likviditeten negativt, især mellem 2008 og undersøgelsesperioden. Rentabilitetsniveauet blev forbedret i den betragtede periode, men var fortsat lavt i undersøgelsesperioden og utilstrækkeligt til at opretholde produktionen på mellemlang sigt.

- (97) Selv om produktionen voksede generelt, mistede EU-erhvervsgrenen betydelige markedsandele. Samtidig udviste dumpingimporten fra de pågældende lande en betydelig stigning.
- (98) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

8. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

8.1. Indledning

- (99) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, blev det undersøgt, om den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, skyldtes dumpingimporten fra de pågældende lande. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, som kan have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade, der kan tilskrives disse faktorer, ikke blev tillagt dumpingimporten.

8.2. Dumpingimportens virkninger

- (100) EU's forbrug af oxalsyre faldt med 5 % i den betragtede periode, mens dumpingimporten fra de pågældende lande steg med over 4 % i den betragtede periode. Den største stigning i dumpingimporten blev registreret mellem 2007 og 2008, hvor den steg med 54 %. Importen fra de pågældende lande forøgede deres markedsandel med 25 % fra 2007 til 2008, hvilket faldt sammen med et fald på 21 % i EU-erhvervsgrenens markedsandel i denne periode.
- (101) Mens de gennemsnitlige importpriser steg med 16 % i den betragtede periode, lå importpriserne gennemsnitligt 21,9 % under den samarbejdsvillige EU-producents priser i undersøgelsesperioden og udøvede dermed et prismæssigt pres på EU-erhvervsgrenen og forhindrede den samarbejdsvillige EU-producent i at hæve priserne til et mere rentabelt niveau.
- (102) Det skal erindres, at EU-erhvervsgrenen oplevede et betydeligt fald i salgsmængderne (-14 %). Men faldet i salgsmængderne var langt mindre udtalt end faldet i efterspørgslen og førte til et tab af markedsandele på 9 %. Samtidig steg de pågældende landes markedsandel med 10 %. Dette viser, at EU-erhvervsgrenens markedsandel i vid udstrækning er blevet overtaget af dumpingimporten fra de pågældende lande.
- (103) Det fortsatte pres, som udøves af den billige dumpingimport fra de pågældende lande på EU-markedet, gav derfor ikke EU-erhvervsgrenen mulighed for at tilpasse sine salgspriser til de øgede råmateriale- og energiomkostninger. Dette førte til, at EU-erhvervsgrenen mistede markedsandele og fortsat havde en dårlig rentabilitet.

- (104) I lyset af ovenstående blev det derfor foreløbigt konkluderet, at den kraftige stigning i den billige dumpingimport fra de pågældende lande havde en betydelig negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

8.3. Andre faktorerers indvirkning

- (105) De øvrige faktorer, som blev undersøgt i forbindelse med årsagssammenhængen, er udviklingen i efterspørgslen på EU-markedet, priserne på råmaterialer, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, importen af den omhandlede vare fra andre lande og industriens eget forbrug af oxalsyre samt den økonomiske krise.

8.3.1. Efterspørgselsudviklingen på EU-markedet

- (106) Som anført i tabel 1 ovenfor steg EU's forbrug af oxalsyre først med 24 % i 2008, hvorefter det faldt med 39 % det følgende år for at stige igen i undersøgelsesperioden. Generelt faldt forbruget på EU-markedet med 5 % i den betragtede periode. I samme periode mistede EU-erhvervsgrenen markedsandele.
- (107) Selv om undersøgelsen viste, at importen fra de pågældende lande også blev berørt af efterspørgselsnedgangen på EU-markedet i 2009, skal det bemærkes, at det i den betragtede periode lykkedes eksportørerne i de pågældende lande at øge deres salgsmængder og markedsandele gennem dumpingimportens prismæssige pres på markedet.
- (108) Derfor er det foreløbig opfattelsen, at EU-erhvervsgrenens forværrede økonomiske situation hovedsagelig skyldes stigningen i dumpingimporten fra de pågældende lande og underbudspolitikken, som praktiseres af de pågældende landes eksportører, og ikke et faldende forbrug. Selv om den faldende efterspørgsel bidrog til skaden, kunne den ikke bryde årsagssammenhængen mellem den væsentlige skade og den øgede dumpingimport.

8.3.2. Priserne på de vigtigste råmaterialer

- (109) Som det fremgår af tabel 8 ovenfor holdt de gennemsnitlige produktionsomkostninger sig forholdsvis stabile til trods for en kraftig stigning i omkostningerne på det vigtigste råmateriale (sukker). Undersøgelsen viste nemlig, at den samarbejdsvillige EU-producents produktionsomkostninger ikke fulgte udviklingen i priserne på et af de vigtigste råmaterialer ved produktionen af oxalsyre. Den kraftige stigning på 50 % i de gennemsnitlige sukkerpriser i den betragtede periode er blevet modvirket af de investeringer, som den samarbejdsvillige EU-producent har foretaget for at forbedre sine produktionsprocesser. Den samlede nettoeffekt var derfor et fald på 12 % i produktionsomkostningerne. Ikke desto mindre steg salgsprisen pr. enhed med 31 % i den pågældende periode, jf. tabel 7 ovenfor. Det blev konstateret, at de samme økonomiske betingelser med hensyn til prisudviklingen

på råmaterialer gjorde sig gældende for eksportørerne i de pågældende lande, da importpriserne pr. enhed fulgte samme udvikling som den samarbejdsvillige EU-producents salgspriser pr. enhed, om end på et lavere niveau.

- (110) Uden skadevoldende dumping kunne man forvente, at priserne ville være blevet tilpasset regelmæssigt på grundlag af udviklingen i de forskellige produktionsomkostningselementer. Dette skete imidlertid ikke. Den samarbejdsvillige EU-producent var ikke i stand til at opnå de solide avancer, som denne kapitalintensive producent havde behov for, og producentens likviditet faldt derfor også.
- (111) Derfor konkluderes det foreløbig, at dumpingimporten fra de pågældende lande, der underbød den samarbejdsvillige EU-producents priser, pressede priserne på EU-markedet og forhindrede den samarbejdsvillige EU-producent i at hæve sine salgspriser for at dække sine omkostninger eller for at opnå en rimelig rentabilitet.
- (112) I betragtning af at priserne på råmaterialer også påvirkede eksportørerne i de pågældende lande, blev det foreløbigt konkluderet, at stigningen i råmaterialepriserne ikke kan have haft indvirkning på den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen led i den betragtede periode.

8.3.3. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

Tabel 13

Eksportmængder og enhedspriser

Indeks 2007 = 100	2007	2008	2009	UP
Eksport (tons)	100	80	140	152
Gennemsnitlig eksportpris	100	104	103	91

Kilde: Spørgeskemabesvarelse.

- (113) Eksportresultaterne blev også undersøgt som en af de andre kendte faktorer, der samtidig kunne have skadet EU-erhvervsgrenen, for at sikre, at eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten.
- (114) Analysen viste, at den samarbejdsvillige EU-producents eksportsalg til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter

udgjorde en betydelig del af denne producents samlede omsætning (ca. 30 %). I den betragtede periode steg den samarbejdsvillige EU-producents eksportmængder med 52 %, mens eksportprisen pr. enhed faldt betydeligt, i modsætning til den samarbejdsvillige EU-producents salgspris, som steg kraftigt. Undersøgelsen viste, at eksporten spillede en vigtig rolle for at opretholde kapacitetsudnyttelsen med henblik på dækning af de faste omkostninger og omkostningerne ved investeringer i maskiner. Selv om eksportpriserne var lavere end priserne på EU-markedet, skyldtes disse lave priser konkurrencen fra eksportører fra de pågældende lande inden for billig oxalsyre på eksportmarkederne. Undersøgelsen viste, at denne eksport gav den samarbejdsvillige EU-producent mulighed for at afbøde den skade, virksomheden havde lidt på EU-markedet, og derfor ikke var af en sådan art, at den kunne bryde årsagsforbindelsen mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

8.3.4. Import fra andre tredjelande

- (115) Da der ikke er nogen import fra andre end de pågældende lande, har det ingen indflydelse på EU-markedet.

8.3.5. Eget forbrug

- (116) Som nævnt i betragtning 52 til 55 ovenfor, er EU-producenternes eget forbrug begrænset til overførsler inden for en af virksomhederne, hvor oxalsyre omdannes til oxalater. Fortjenesten ved salg af oxalater er betydelig og gav i praksis producenten mulighed for at fortsætte sine aktiviteter på trods af tabene på oxalsyre. Dette element bidrager derfor ikke til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

8.3.6. Økonomisk krise

- (117) I 2009 var EU's forbrug af oxalsyre det halve af forbruget i 2008 på grund af den økonomiske krise, og dette bidrog til en nedgang i EU-erhvervsgrenens salgsmængder (- 40 %) og -værdi (- 45 %). Ved at nedsætte priserne med ca. 5 % i denne periode var EU-erhvervsgrenen dog i stand til at vinde markedsandele (11 %) og dermed mindske krisens negative virkninger. EU-erhvervsgrenen var tæt på et balancepunkt i 2009.
- (118) Selv om den økonomiske krise i 2008-2009 kan have bidraget til EU-erhvervsgrenens dårlige resultater, kan den dog ikke generelt anses for at have en sådan virkning, at den kan bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skadelige situation for EU-erhvervsgrenen.

8.4. Konklusion med hensyn til årsagssammenhæng

- (119) Ovennævnte analyse viste, at der i den betragtede periode var sket en stigning i de pågældende landes salgsmængde og markedsandele. Desuden blev det konstateret, at denne import fandt sted til dumpingpriser, der i undersøgelsesperioden lå betydeligt, næsten 22 %, under de priser, som EU-erhvervsgrenen forlangte for den omhandlede vare på EU-markedet.
- (120) Denne stigning i den billige dumpingimport fra de pågældende lande med hensyn til mængde og markedsandel skete på trods af et generelt fald i efterspørgslen på EU-markedet i den betragtede periode. Importens voksende markedsandel faldt sammen med den negative udvikling i EU-erhvervsgrenens markedsandel i samme periode. Samtidig kunne der iagttages en negativ udvikling i de vigtigste indikatorer for EU-erhvervsgrenens økonomiske og finansielle situation som beskrevet ovenfor.
- (121) Nedgangen i forbruget på EU-markedet i 2009 påvirkede EU-erhvervsgrenens resultater negativt. Generelt kunne denne nedgang og andre faktorer ikke anses for at have en sådan virkning, at det brød årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skadelige situation for EU-erhvervsgrenen.
- (122) På baggrund af ovenstående analyse, hvor der blev behørigt skelnet mellem alle de kendte faktorer, som påvirkede EU-erhvervsgrenens situation, og dumpingimportens skadevoldende virkninger, konkluderes det foreløbigt, at dumpingimporten fra de pågældende lande har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 6.

9. EU'S INTERESSER

9.1. Indledende bemærkning

- (123) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 21 blev det undersøgt, om der til trods for de foreløbige konklusioner vedrørende skadevoldende dumping var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke var i EU's interesse at indføre foreløbige antidumpingforanstaltninger i dette tilfælde. EU's interesser blev analyseret på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, herunder EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

9.2. EU-erhvervsgrenens interesser

- (124) EU-erhvervsgrenen består af to producenter, som har produktionsanlæg i forskellige EU-medlemsstater og har 30-50 direkte beskæftigede i produktion og salg af den samme vare.

- (125) Den ene af de to EU-producenter protesterede ikke mod indledningen af undersøgelsen, men fremkom ikke med yderligere oplysninger og samarbejdede ikke i forbindelse med undersøgelsen.
- (126) EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som følge af dumpingimporten fra de pågældende lande. Det skal erindres, at de mest relevante skadesindikatorer viste en negativ tendens i den betragtede periode. Navnlig skadesindikatorerne vedrørende EU-erhvervsgrenens finansielle resultater, såsom rentabilitet, likviditet og investeringsafkast, blev påvirket i alvorlig grad. Hvis der ikke indføres foranstaltninger, vurderes det, at oxalsyresektorens genopretning ikke vil være tilstrækkelig til at sikre en genopretning af EU-erhvervsgrenens finansielle situation, som i så fald kan blive yderligere forværret.
- (127) Det forventes, at indførelsen af foranstaltninger vil genoprette effektive og rimelige handelsvilkår på EU-markedet og sætte EU-erhvervsgrenen i stand til at tilpasse priserne på oxalsyre, så de afspejler produktionsomkostningerne. Det kan forventes, at indførelsen af foranstaltninger vil betyde, at EU-erhvervsgrenen kan genvinde i hvert fald en del af den markedsandel, den mistede i den betragtede periode, og vil få yderligere positive virkninger for dens økonomiske situation og rentabilitet.
- (128) Det blev derfor konkluderet, at indførelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger over for importen af oxalsyre med oprindelse i Kina og Indien vil være i EU-erhvervsgrenens interesse.

9.3. Importørernes interesser

- (129) Der blev modtaget besvarelser af spørgeskemaet fra otte ikke-forretningsmæssigt forbundne importører. Tre af disse importører importerede kun små mængder af den omhandlede vare og kunne vælte prisstigningen over på deres kunder. Nogle af dem anførte, at de måske ville overveje at fjerne varen fra deres varesortiment, hvis der blev indført antidumpingtold.
- (130) Den fjerde importør hævdede, at virksomhedens kunder kunne anvende ordningen med aktiv forædling i forbindelse med alle deres slutprodukter, der blev fremstillet ved hjælp af oxalsyre og genudført fra EU. Antidumpingforanstaltninger ville derfor kun få ubetydelige virkninger for denne importør.
- (131) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at indførelsen af foranstaltninger som helhed ikke ville få nogen betydelige virkninger for importørerne. Generelt er avancerne på oxalsyre meget høje for importørerne, og de forventer, at de kan vælte prisstigningerne over på deres kunder.

9.4. Brugernes interesser

- (132) De samarbejdsvillige brugere tegnede sig for 22 % af EU's forbrug af oxalsyre i undersøgelsesperioden. Undersøgelsen viste, at adskillelsen mellem brugen af *uraffineret* og *raffineret* oxalsyre er relevant for EU's undersøgelse af brugernes interesser. Den samarbejdsvillige EU-erhvervsgren fremstiller uraffineret oxalsyre, mens den anden ikke-samarbejdsvillige EU-producent fremstiller raffineret oxalsyre, der fortrinsvis anvendes inden for medicinal- og fødevarerindustrien og inden for fremstilling af fint metalpulver.
- (133) Brugerne af uraffineret oxalsyre hævdede, at indførelse af foranstaltninger ville betyde, at den samarbejdsvillige EU-erhvervsgren, som er eneste EU-leverandør, ville forhøje prisen. På den anden side nævnte brugerne også, at total afhængighed af import fra udlandet ikke ville være ønskelig.
- (134) For brugere, der fremstiller rengørings- og blegemidler, tegner oxalsyre sig kun for en lille del af deres råmaterialer, og de kunne sandsynligvis vælte prisstigningen som følge af antidumpingtolden over på deres kunder eller ændre formuleringen af deres produkter, så oxalsyre erstattes af andre produkter.
- (135) For brugere, der fremstiller poleremidler, udgør oxalsyre en stor andel af råmaterialeomkostningerne og kan ikke erstattes af andre produkter. På grund af konkurrencen fra producenter uden for EU er det usandsynligt, at brugerne vil kunne vælte hele prisforhøjelsen over på deres kunder. De eksporterer dog 95 % af deres produkter til lande uden for EU og kan kræve tolden tilbagebetalt i henhold til ordningen for aktiv forædling.
- (136) For brugere, der anvender oxalsyre til andre formål, såsom genanvendelse af metaller på grundlag af skrot, udgør oxalsyre en betydelig andel af de samlede produktionsomkostninger ved det slutprodukt, hvortil der anvendes oxalsyre. Markedet for slutproduktet er meget ustabil. Oxalsyre kan ikke erstattes af andre produkter i produktionsprocessen. EU's største skrotgenanvendelsesvirksomhed dækker for øjeblikket hele sit behov for oxalsyre ved køb hos EU-producenter. Med indførelsen af antidumpingtold er industrien i stand til at vælge, i hvilket omfang den eventuelt vil forhøje priserne for at få gavn af indførelsen af tolden. Det er derfor uklart, hvilken virkning indførelsen af antidumpingforanstaltninger vil få for denne bruger. I betragtning af, at denne bruger for øjeblikket kun har en lav fortjeneste på sit salg af det færdige produkt, vil enhver prisforhøjelse få negative virkninger, hvis virksomheden ikke er i stand til at vælte prisforhøjelsen over på kunderne.
- (137) Raffineret oxalsyre anvendes bl.a. til fremstilling af pulver af bestemte metaller. Oxalsyre udgør en betydelig andel af de samlede produktionsomkostninger. I denne proces

kan oxalsyre ikke erstattes af andre produkter. Avancen inden for denne sektor kan dog være betydelig. Da årlige kontrakter er almindelige inden for denne sektor, vil det ikke være let på kort sigt at vælte prisforhøjelserne over på kunderne. I betragtning af, at den laveste foreslåede toldsats er 14,6 %, og at der indtjenes store overskud, ville det dog være muligt at absorbere en eventuel prisforhøjelse på kort sigt.

- (138) En bruger fremførte, at produktionen af raffineret oxalsyre ikke var tilstrækkelig til at dække efterspørgslen. I denne forbindelse blev det konstateret, at forskellen mellem produktionen af raffineret oxalsyre og forbruget var ca. 1 000-2 000 ton om året i EU. Da størstedelen af de slutprodukter, hvortil der anvendes *raffineret* oxalsyre under produktionsprocessen, eksporteres, kunne brugerne under alle omstændigheder anvende ordningen for aktiv forædling, hvis de ønskede det.

9.5. Konklusion vedrørende EU's interesser

- (139) I lyset af ovenstående blev det ud fra de tilgængelige oplysninger om EU's interesser foreløbigt konkluderet, at der overordnet set ikke er tvingende grunde til ikke at indføre midlertidige foranstaltninger over for importen af oxalsyre med oprindelse i Kina og Indien.

10. MIDLERTIDIGE ANTIDUMPING-FORANSTALTNINGER

10.1. Skadestærskel

- (140) På baggrund af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og EU's interesser bør der indføres midlertidige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at der forvoldes EU-erhvervsgrenen yderligere skade ved dumpingimport.
- (141) For at fastlægge omfanget af disse foranstaltninger blev der taget hensyn til de konstaterede dumpingmargener og den told, som er nødvendig for at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.
- (142) Ved beregningen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af den skadevoldende dumping, blev det fastslået, at foranstaltningerne skulle give EU-erhvervsgrenen mulighed for at dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat, som med rimelighed kunne forventes af en erhvervsgren af denne type under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport, ved salg af samme vare i EU. Det er opfattelsen, at den fortjeneste, der kunne være opnået uden dumpingimport, udgør 8 % af omsætningen, og at denne fortjeneste kunne betragtes som et rimeligt minimum, som EU-erhvervsgrenen kunne have forventet at opnå, hvis ikke der havde været tale om skadelig dumping.

- (143) På dette grundlag blev der beregnet en ikke-skadevoldende pris for EU-erhvervsgrenen på samme vare. Den blev fastsat ved, at ovennævnte fortjenste på 8 % blev lagt til produktionsomkostningerne.
- (144) Den nødvendige prisforhøjelse blev derefter fastsat på grundlag af en sammenligning for hver varetype mellem det vejede priggennemsnit i forbindelse med importen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina og Indien, justeret for importomkostninger og told, og den ikke-skadevoldende pris på de varettyper, der blev solgt af EU-erhvervsgrenen på EU-markedet i undersøgelsesperioden. De forskelle, som denne sammenligning medførte, blev derpå udtrykt i procent af den gennemsnitlige CIF-importværdi af de sammenlignede typer.

10.2. Midlertidige foranstaltninger

- (145) Ud fra ovenstående bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, indføres en midlertidig antidumpingtold på importen med oprindelse i Kina og Indien svarende til enten dumping- eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told.
- (146) De individuelle antidumpingtoldsatser, der er anført i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret ved undersøgelsen med hensyn til de pågældende virksomheder. Disse todsatser finder (i

modsatning til den landsdækkende told, der gælder for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på import af varer, der har oprindelse i Kina og Indien, og som er fremstillet af virksomhederne og dermed af de specifikt nævnte retlige enheder. Importvarer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundne med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af todsatsen for »alle andre virksomheder«.

- (147) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af virksomhedens aktiviteter i forbindelse med produktion og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller ændringen vedrørende produktions- og salgsenheder. Om fornødent vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuelle todsatser.

- (148) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør resttoldsatsen ikke blot anvendes på de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter, men også på de producenter, der ikke eksporterede til EU i undersøgelsesperioden.

- (149) De fastlagte dumping- og skadesmargener er som følger:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen %	Skadesmargen %
Indien	Punjab Chemicals og Crop Protection Limited (PCCPL)	22,8	40,8
	Alle andre virksomheder	43,6	50,7
Kina	Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd og Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd	37,7	54,5
	Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd	14,6	22,1
	Alle andre virksomheder	52,2	66,3

11. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- (150) Eksporterende producenter af oxalsyre i Kina, som endnu ikke har givet sig til kende, fordi de er af den opfattelse, at de hverken opfylder kriterierne for markedsøkonomisk eller individuel behandling, men mener, at der skal fastsættes en særskilt todsats, opfordres til at give sig til kende over for Europa-Kommissionen inden ti dage fra offentliggørelsen af denne forordning i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

⁽²⁾ I sådanne situationer vil Kommissionen indsamle oplysninger på grundlag af de betragtninger, som WTO's appelinstans fremsatte i sin rapport DS 397 (EC-fasteners), særlig punkt 371-384 (se www.wto.org). Den omstændighed, at Kommissionen indsamler disse oplysninger påvirker dog ikke EU's eventuelle anvendelse af afgørelsen i forbindelse med denne undersøgelse.

- (151) I overensstemmelse med god administrativ praksis bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen, kan fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt.
- (152) De konklusioner, der ligger til grund for indførelse af antidumpingtold i denne forordning, er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på indførelse af en endelig foranstaltning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres herved en foreløbig antidumpingtold på importen af oxalsyre i form af dihydrat (CUS-nummer 0028635-1 og CAS-nummer 6153-56-6) eller i vandfri form (CUS-nummer 0021238-4 og CAS-nummer 144-62-7) eller i vandig opløsning, som for øjeblikket falder ind under KN-kode ex 2917 11 00 (Taric-kode 2917 11 00 91) og har oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indien.

2. Den midlertidige antidumpingtold på nettoprisen, frit EU's grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af nedenstående virksomheder fastsættes til følgende:

Land	Virksomhed	Midlertidig told %	Taric-tillægskode
Indien	Punjab Chemicals og Crop Protection Limited (PCCPL)	22,8	B230
	Alle andre virksomheder	43,6	B999
Kina	Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd; Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd.	37,7	B231
	Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd	14,6	B232
	Alle andre virksomheder	52,2	B999

3. Den i stk. 1 omhandlede vares overgang til fri omsætning i EU er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

2. I medfør af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1225/2009 kan de interesserede parter inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til dens anvendelse.

Artikel 2

1. Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 20 i forordning (EF) nr. 1225/2009.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordnings artikel 1 anvendes i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. oktober 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1044/2011

af 19. oktober 2011

om registrering af en betegnelse i registret over garanterede traditionelle specialiteter [Kabanosy (GTS)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 5, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 509/2006 er Polens ansøgning om registrering af betegnelsen »Kabanosy«, der blev modtaget den 22. januar 2007, blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽²⁾.
- (2) Tjekkiet, Tyskland og Østrig har i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 509/2006 gjort indsigelse mod registreringen. Indsigelserne blev antaget i henhold til forordningens artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra a).
- (3) Ved breve af 26. januar 2010 opfordrede Kommissionen de berørte medlemsstater til at indlede drøftelser.
- (4) Inden for den fastsatte frist blev der opnået enighed mellem Østrig og Polen og mellem Tjekkiet og Polen, mens der ikke kunne opnås enighed mellem Tyskland og Polen. Kommissionen skal derfor træffe beslutning efter proceduren i artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 509/2006.
- (5) Indsigelserne vedrørte manglende overholdelse af betingelserne i artikel 2 og 4 i forordning (EF) nr. 509/2006.
- (6) Hvad angår den påståede manglende overholdelse af artikel 2 i forordning (EF) nr. 509/2006, for så vidt angår den specifikke karakter af »Kabanosy«, blev der ikke påpeget åbenlyse fejl. »Kabanosy« er med de kendetegn, der er fastsat i varespecifikationen (kød, smag og

den unikke form), klart adskillelig fra lignende produkter i samme kategori, og produktet opfylder dermed definitionen af den specifikke karakter i nævnte forordnings artikel 2, stk. 1, litra a). »Kabanosy« er i varespecifikationen beskrevet som lange tynde stænger af tørret pølse, der er snoet og revet over i den ene ende, og pølserne er regelmæssigt rynkede og foldet i to dele, hvad der bør betragtes som produktets karakteristiske fysiske kendetegn, og som derfor ikke er et spørgsmål om varepræsentation. Endelig forhindrer den nationale standardisering af »Kabanosy« ikke registreringen af betegnelsen, da den er blevet fastslået for at definere produktets specificitet, og det er derfor omfattet af undtagelsen i forordningens artikel 2, stk. 2, tredje afsnit.

- (7) Med hensyn til indsigelserne angående den manglende overholdelse af betingelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 509/2006 blev der heller ikke her påpeget åbenlyse fejl. Betegnelsen »Kabanosy« henviser ikke kun til påstande af en generel art, der anvendes for en gruppe produkter, og betegnelsen er heller ikke vildledende. Den er derfor ikke omfattet af forordningens artikel 4, stk. 3, andet afsnit. Den specifikke karakter skyldes hverken produktets herkomst eller den geografiske oprindelse. Varespecifikationen opstiller snarere et kvalitetskriterium for svinebestanden, der påvirker det færdige produkts kvalitet og dermed også den specifikke karakter af »Kabanosy«. De vigtigste elementer af »Kabanosy's« traditionelle karakter omfatter både anvendelsen af traditionelle råvarer og den traditionelle produktionsmetode, og disse elementer er derfor i overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 1.
- (8) Hvad angår anvendelsen af en lang række andre sproglige eller ortografiske variationer af betegnelsen, er det kun »Kabanosy«, som ønskes registreret i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 509/2006.
- (9) Der er ikke anmodet om den i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 509/2006 omhandlede beskyttelse. Registrering uden forbeholdelse af betegnelsen giver derfor mulighed for fortsat at anvende en registreret betegnelse på vareetiketterne, selv om den ikke svarer til den registrerede specifikation, uden angivelsen »garanteret traditionel specialitet«, forkortelsen »GTS« eller det dermed forbundne EU-logo. Når »Kabanosy« er registreret, vil det fortsat være muligt at producere og markedsføre »Kabanosy«-lignende produkter under betegnelsen »Kabanosy«, men uden henvisning til EU-registreringen. Registreringen af »Kabanosy« som en garanteret traditionel specialitet vil således på ingen måde begrænse andre producenters rettigheder til at benytte lignende eller endog identiske betegnelser for deres produkter.

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 156 af 9.9.2009, s. 27.

- (10) Under hensyntagen til god skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling bør mærkningen af »Kabanosy« på sprogene i de lande, hvor produktet markedsføres, indeholde en angivelse, der informerer forbrugerne om, at det er fremstillet efter polske traditioner.
- (11) Under hensyn til ovenstående bør betegnelsen »Kabanosy« optages i registret over garanterede traditionelle specialiteter, og varespecifikationen bør ajourføres tilsvarende.
- (12) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Garanterede Traditionelle Specialiteter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilag I optages i registret over garanterede traditionelle specialiteter.

Artikel 2

Den konsoliderede varespecifikation findes i bilag II.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. oktober 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Produkter i EF-traktatens bilag I, der er bestemt til konsum:

Kategori 1.2. — Kødprodukter (opvarmet, saltet, røget, m.m.)

POLEN

Kabanosy (GTS)

BILAG II

ANSØGNING OM REGISTRERING AF EN GTS

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 509/2006

»KABANOSY«

EF-Nr.: PL-TSG-0007-0050-22.01.2007

1. Den ansøgende sammenslutnings navn og adresse

Navn: Związek »Polskie Mięso«
Adresse: ul. Chałubińskiego 8, 00-613 Warszawa
Tlf. +48 22 830 26 57
Fax +48 22 830 16 48
E-mail: info@polskie-mieso.pl.

2. Medlemsstat eller tredjeland

Polen

3. Varespecifikation

3.1. Navn(e), der søges registreret (artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1216/2007)

»Kabanosy«

På etiketten anføres »Fremstillet efter polske traditioner« på sproget i det land, hvor varen markedsføres.

3.2. Navnets art

☐ Navnet er specifikt i sig selv☒ Navnet udtrykker landbrugsproduktets eller fødewarens specificitet

Navnet kabanosy betegner produktets specificitet. I Polen og i Litauen i det 19. århundrede blev betegnelserne »kabana« eller »kabanek« i diminutiv anvendt til at betegne ungsvin, der blev opdrættet ekstensivt og opfedet med især kartofler. Kødet fra disse svin blev sædvanligvis betegnet som »kabanina«. Navnet kabanos er et afledt navn som betegnelse for denne type dyr.

3.3. Søges navnet forbeholdt det produkt, som ansøgningen vedrører, jf. artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 509/2006?

☐ Navnet søges forbeholdt det pågældende produkt☒ Navnet søges ikke forbeholdt det pågældende produkt

3.4. Produktets art

Kategori 1.2. — Kødprodukter (opvarmet, saltet, røget, m.m.)

3.5. Beskrivelse af det landbrugsprodukt eller den fødevarer, som navnet i punkt 3.1 henviser til (artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1216/2007)

Kabanosy-pølser er lange, tynde pølser, der er drejet i den ene ende, og hvis overflade er ensartet rynket. Pølserne er foldet i to, og i buen er der et mærke efter en krog.

Kabanosy-pølserne er mørkebrune med kirsebærfarvede nuancer. Afskåret fremstår pølsen med mørkerøde kødstykker og flødefarvede fedtstykker.

Pølsen har en blød, tør og ensartet rynket overflade.

Kabanosy-pølserne har en karakteristisk smag af stegt og saltet svinekød og en røget aroma af kommen og peber.

Kemisk sammensætning:

— proteinindhold: mindst 15,0 %

— vandindhold: højst 60,0 %

- fedtindhold: højst 35,0 %
- saltindhold: højst 3,5 %
- indhold af nitrat (III) and nitrate (V) i form af NaNO_2 — højst 0,0125 %.

Denne kemiske sammensætning garanterer produktets traditionelle kvalitet. Mængden af det endelige produkt skal være 68 % mindre end mængden af anvendte råvarer.

3.6. *Beskrivelse af produktionsmetoden for det landbrugsprodukt eller den fødevare, som navnet i punkt 3.1 henviser til (artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1216/2007)*

I n g r e d i e n s e r

Kød (pr. 100 kg råvare):

- indhold af svinekød af kategori I med et fedtindhold på højst 15 %: 30 kg
- indhold af svinekød af kategori IIA med et fedtindhold på højst 20 %: 40 kg
- indhold af svinekød af kategori IIB med et fedtindhold på højst 40 %: 30 kg.

Krydderier (pr. 100 kg råvare)

- naturligt peber: 0,15 kg
- muskat: 0,05 kg
- kommen: 0,07 kg
- sukker: 0,20 kg.

Andet:

- saltblanding bestående af bordsalt (NaCl) og natriumnitrit (NaNO_2): ca. 2 kg.

F o d e r t i l d e s v i n, d e r a n v e n d e s t i l f r e m s t i l l i n g a f k a b a n o s y

Foderet skal sikre kødfulde spæksvin. Disse skal have en levende vægt på op til 120 kg og et intramuskulært fedtindhold på over 3 %.

- De racer, der vælges til opfedning, er racer, der vokser langsomt, hvilket gør det muligt ved korrekt behandling at opnå det ønskede intramuskulære fedtindhold. De pågældende racer indeholder ikke genet RN og forekomsten af genet RYR 1T i svinene er på 20 %.
- Opfedningen skal foregå i tre faser: i første fase opfedes svinene til ca. 60 kg, i anden fase til ca. 90 kg og i tredje fase til 120 kg.
- Opfedningen af dyrene til en levende vægt på 90 kg sker med to typer foder. Foderblandingen (doser) består af:
 - energitilførsel: hvede, byg, ryg, havre, tricale og knust majs; knust majs og nøgen, knust havre kan udgøre op til 30 % af foderblandingen
 - proteintilførsel: lupinfrø, hestebønner og knuste ærter, restprodukter af soja og raps, rapskager, fodergær og tørret grøntfoder.
- For dyr mellem 90 og 120 kg kan foderblandingen (doser) bestå af
 - energitilførsel: mel (hvede), byg, rug og knust tricale. Det er forbudt at anvende blandinger (foderrationer) af knust majs og nøgen havre
 - proteintilførsel: knuste bælgfrugter (lupin, hestebønner og ærter), restprodukter af soja, rapskager eller restprodukter af raps og tørret grøntfoder.
- Under hele opfodringen er det forbudt at anvende vegetabiliske olier og foder af animalsk oprindelse i foderblandinger og foderrationer (tørmælk, tørret valle, fiskemel).

- Mængden af metabolisk energi i foderblandingerne under alle opfodringsfaserne ligger på mellem 12 og 13 MJ EM/kg. Proteinindholdet i foderblandingerne under første opfodringsfase ligger på mellem 16 og 18 %, under anden fase mellem 15 og 16 % og under tredje fase på ca. 14 %.
- Svinenes foderrationer må kun bestå af fede blandinger eller af fede blandinger og grovfoder (kartofler og grøntfoder).

Etaper i fremstillingen

Etape 1

Opskæring af alt kød til ensartede kødstykker (diameter på ca. 5 cm).

Etape 2

Traditionel saltning (tørsaltning) i ca. 48 timer pr. saltblanding.

Etape 3

Opskæring af kød af kategori I i stykker på ca. 10 mm, opskæring af kød af kategori IIA og kategori IIB i stykker på ca. 8 mm.

Etape 4

Blanding af alt kød og tilsætning af krydderier: naturligt peber, muskat, kommen og sukker.

Etape 5

Fylldning i tynde færetarme med en diameter på mellem 20 og 22 mm. Tarmen bøjes dernæst i u-form, hvor hver side har en længde på ca. 25 cm.

Etape 6

Hvile ved en temperatur på ikke over 30 °C i to timer. Foreløbig overfladetørring, herefter hviler ingredienserne.

Etape 7

Overfladetørring og traditionel varmrøgning (i ca. 150 minutter), efterfulgt af bagning i ovn, indtil temperaturen inden i pølserne når mindst 70 °C.

Etape 8

Hvile i den slukkede røgeriovn i ca. 1 time, dernæst luftafkøling til en temperatur under 10 °C.

Etape 9

Tørring i 3-5 dage ved en temperatur på mellem 14 og 18 °C og en luftfugtighed på 80 %, indtil det ønskede resultat er opnået (ikke over 68 %).

3.7. Landbrugsproduktets eller fødevarens specificitet (artikel 3, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1216/2007)

Kabanosy-pølsernes særpræg skyldes visse særlige egenskaber:

- kødets blødhed, saftighed og særpræg
- den særlige smag og aroma
- den særlige og karakteristiske form.

Kødets blødhed, saftighed og særpræg

Kabanosy-pølsernes særlige egenskaber skyldes især, at svinekødet stammer fra langsomt voksende racer, der opfædes til en levende vægt på op til 120 kg, og som har de i punkt 3.6 beskrevne genetiske egenskaber. Overholdelsen af disse krav gør det muligt at opnå et intramuskulært fedtindhold på over 3 %, hvilket garanterer de ønskede smagskvaliteter og den teknologiske kvalitet, der er nødvendig for at kunne fremstille kabanosy-pølser. Anvendelsen af disse råvarer og overholdelsen af den traditionelle fremstillingsmetode under hensyntagen til især blanding, saltning og røgning, giver kabanosy-pølserne deres blødhed og exceptionelle saftighed. Kabanosy-pølserne er også karakteristiske ved den lyd, som høres klart, når de knækkes i to. Dette er et resultat af kødets blødhed og den måde, hvorpå pølserne er fremstillet, bl.a. gennem tørring og røgning.

Den særlige smag og aroma

Kabanosy-pølserne adskiller sig fra andre pølser ved deres smag og aroma, som er et resultat af, at der ved fremstillingen anvendes omhyggeligt udvalgte og doserede krydderier (naturligt peber, muskat, kommen og sukker) og af røgningen, som styrker produktets smagskvaliteter yderligere.

Den særlige og karakteristiske form

Kabanosy-pølsernes særpræg skyldes først og fremmest deres særlige form. Kabanosy-pølserne er lange, tynde og tørrede pølser, hvis ender er drejede og hvis overflade er ensartet rynket.

3.8. Landbrugsproduktets eller fødewarens traditionelle karakter (artikel 3, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1216/2007)

Traditionel produktionsmetode og sammensætning

De lange, tynde, tørrede og røgede Kabanosy-pølser af svinekød, der er fyldt i fåretarme, var kendt i Polen allerede i 20'erne og 30'erne i forrige århundrede. De blev fremstillet i små, lokale slagterforretninger under samme navn, men i forskellige regionale udgaver. Forskellene skyldtes især de anvendte krydderier, men også pølsernes kvalitet. Datidens kokebøger og specialiserede udgivelser som f.eks. »Wyrób wędlin i innych przetworów mięsnych sposobem domowym« (hjemmelavede slagtervarer og andre kødbaserede opskrifter) af Maria Karczewska, der blev udgivet i 1937 i Warszawa, udbredte kendskabet til opskrifterne og de ensartede metoder til fremstilling af kabanosy-pølser, hvilket var med til at styrke mærket og forbedre kvaliteten. Den tørrede pølser styrke var dens smagskvaliteter og dens holdbarhed, hvilket skyldtes røgningen og tørringen.

Efter 1945 blev der indført standardisering i et forsøg på at forbedre kvaliteten. Med et dekret fra ministeriet for fødevarer, industri og handel af 15. september 1948 (statstidende nr. 44, punkt 334, 1948) blev markedsføringen af kabanosy-pølser officielt tilladt. De teknologiske og produktionsmæssige aspekter blev senere standardiseret i overensstemmelse med standard RN-54/MPMIM1-Mięs-56 af 30. december 1954, og i 1964 udarbejdede kødindustriens hovedkontor i Warszawa en standardopskrift baseret på traditionelle fremstillingsmetoder (intern norm nr. 21).

Kabanosy-pølserne opnåede stor popularitet i den kommunistiske periode (1945-1989). Alle købte dem. De fandtes på fine borde ved særlige lejligheder og blev ligeledes værdsat under rejser, som gaver, eller som forret med et glas vodka. De blev en polsk specialitet, som blev eksporteret på samme måde som skinke og bacon.

Traditionel råvare — svinekød

Kabanosy-pølser fremstilles af svinekød fra særligt opfedede dyr, som tidligere blev kaldt »kaban«. Udtrykket blev anvendt i 1834 i den berømte polske digters, Adam Mickiewicz, værk »Pan Tadeusz«. Betegnelsen blev oprindeligt anvendt på vildsvin, svin og heste. Ifølge Encyklopedyja Powszechna (bind 13), udgivet i 1863, blev udtrykket imidlertid anvendt allerede i det 19. århundrede til at betegne unge, spæksvin. Svinene blev opfedet på en særlig måde for at opnå fint og raffineret kød med et højt intramuskulært fedtindhold, som giver pølserne deres særlige smag, blødhed og saftighed. Udtrykket »kabanina«, som er afledt af »kaban«, blev også anvendt i almindelig tale, og blev ifølge den ordbog over det polske sprog, der blev udgivet i Vilnius i 1861, almindeligvis anvendt til at betegne svinekød.

Kød fra dyr, som er opdrættet med henblik på fremstilling af kabanosy-pølser, skal have et intramuskulært fedtindhold på mindst 3 %, dvs. en marmorering, som giver pølserne deres blødhed, saftighed og gode smag. Anvendelsen af denne kødtype er afgørende for pølsernes slutkvalitet og særlige karakter og er i overensstemmelse med den traditionelle fremstillingsmetode.

3.9. Minimumskravene og procedurerne for verifikation af specificiteten (artikel 4 i forordning (EF) nr. 1216/2007)

For at kontrollere kabanosy-pølsernes særpræg skal især følgende elementer kontrolleres:

1) De anvendte råvarers kvalitet (svinekød, krydderier), herunder især:

- kødets teknologiske kvalitet
- opfedningsmetoden
- saltningstiden
- de krydderier, der anvendes til fremstilling af kabanosy og doseringen.

2) Røgningsprocessen:

Følgende skal kontrolleres:

- overholdelse af den temperatur, som kræves ved traditionel varmrøgning, og af ovntemperaturen

- overholdelse af røgningstid og temperatur under koldrøgningen
- anvendelsen af bøgflis ved koldrøgningen.

3) Slutproduktets kvalitet:

- proteinindhold
- vandindhold
- fedtindhold
- indholdet af natriumchlorid
- indhold af nitrat (III) og nitrat (V)
- smag og aroma.

4) Produktets form

Kontrollhyppighed:

Ovennævnte etaper kontrolleres hver anden måned. Når alle etaper er gennemført i overensstemmelse med reglerne, kan kontrollhyppigheden nedsættes til to gange om året.

I tilfælde af uregelmæssigheder med hensyn til en etape øges kontrollhyppigheden (til én gang hver anden måned). De øvrige etaper kan fortsat kontrolleres én gang hvert halve år.

4. Myndigheder eller organer, der kontrollerer overholdelsen af varespecifikationen

4.1. *Navn og adresse*

Navn: Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (landbrugs- og fødevarekontrollen)
Adresse: ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa, Polen
Tlf. +48 22 623 29 01
Fax +48 22 623 20 99
E-mail: —

☒ Offentlig ☐ Privat

4.2. *Myndighedens/organets særlige opgaver*

Den ovenfor nævnte tilsynsmyndighed er ansvarlig for kontrollen af varespecifikationen i sin helhed.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1045/2011**af 19. oktober 2011****om afvisning af at godkende aktivstoffet asulam, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af Kommissionens beslutning 2008/934/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og artikel 78, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 80, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1107/2009 finder Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽²⁾, for så vidt angår godkendelsesprocedure og -betingelser, anvendelse på aktivstoffer, for hvilke det er fastslået, at de er fuldstændige, jf. artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 33/2008 af 17. januar 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår en almindelig og en fremskyndet procedure for vurdering af aktivstoffer, der har været omfattet af det i artikel 8, stk. 2, i samme direktiv omhandlede arbejdsprogram, men som ikke er optaget i direktivets bilag I ⁽³⁾. Asulam er et aktivstof, for hvilket det i overensstemmelse med nævnte forordning er fastslået, at det er fuldstændigt.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 451/2000 ⁽⁴⁾ og (EF) nr. 1490/2002 ⁽⁵⁾ er der fastsat nærmere bestemmelser for iværksættelsen af anden og tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, ligesom der er opstillet lister over aktivstoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Disse lister omfattede asulam.
- (3) Anmelderen trak i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1095/2007 af 20. september 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 1490/2002 om yderligere bestemmelser for iværksættelsen af tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF, og af forordning (EF) nr. 2229/2004 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af fjerde fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽⁶⁾, sin støtte til optagelsen af aktivstoffet i bilag I til direktiv

91/414/EØF tilbage inden for to måneder efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1095/2007. Derfor blev det ved Kommissionens beslutning 2008/934/EF af 5. december 2008 om afvisning af at optage visse aktivstoffer i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse stoffer ⁽⁷⁾, vedtaget, at asulam ikke skulle optages i det pågældende bilag.

- (4) Den oprindelige anmelder (i det følgende benævnt »ansøgeren») har i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF indgivet en ny ansøgning og anmodet om, at den blev behandlet efter den fremskyndede procedure, der er omhandlet i artikel 14-19 i forordning (EF) nr. 33/2008.
- (5) Ansøgningen blev indgivet til Det Forenede Kongerige, der blev udpeget som rapporterende medlemsstat ved forordning (EF) nr. 1490/2002. Tidsfristen for den fremskyndede procedure blev overholdt. Aktivstoffets specifikation og de anvendelsesformål, der er fremlagt dokumentation for, er de samme som i beslutning 2008/934/EF. Ansøgningen opfylder ligeledes de øvrige indholdsmæssige og proceduremæssige krav i artikel 15 i forordning (EF) nr. 33/2008.
- (6) Det Forenede Kongerige har evalueret de supplerende data, som ansøgeren har forelagt, og har udarbejdet en supplerende rapport. Rapporten blev den 6. november 2009 meddelt Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »EFSA») og Kommissionen. EFSA underrettede de øvrige medlemsstater og ansøgeren om den supplerende rapport, med henblik på at de kunne fremsætte bemærkninger hertil, og sendte de modtagne bemærkninger til Kommissionen. I henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 33/2008 og efter anmodning fra Kommissionen forelagde EFSA sin konklusion om asulam for Kommissionen den 23. september 2010 ⁽⁸⁾. Udkastet til vurderingsrapport, den supplerende rapport og EFSA's konklusion er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyrer sundhed, og behandlingen blev afsluttet den 14. juli 2011 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om asulam.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 15 af 18.1.2008, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 55 af 29.2.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 224 af 21.8.2002, s. 23.

⁽⁶⁾ EUT L 246 af 21.9.2007, s. 19.

⁽⁷⁾ EUT L 333 af 11.12.2008, s. 11.

⁽⁸⁾ Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet, »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance asulam«. *EFSA Journal* 2010;8(12):1822. [71 pp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1822. Tilgængelig online: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

- (7) Der blev i forbindelse med evalueringen af dette aktivstof afdækket visse potentielle problemer. Det drejer sig især om følgende potentielle problemer. Det var ikke muligt at gennemføre en pålidelig vurdering af forbrugernes eksponering, da der ikke foreligger oplysninger om tilstedeværelsen og toksiciteten af metabolitten sulfanilamid eller om forekomsten af andre potentielt signifikante metabolitter, som ikke blev analyseret i de foreliggende prøver og forarbejdningstest vedrørende restkoncentrationer. Der forelå heller ingen data om den toksikologiske relevans af urenhederne i den tekniske specifikation for aktivstoffet. Derudover blev det konstateret, at fugle udsættes for en stor risiko.
- (8) Kommissionen opfordrede ansøgeren til at kommentere EFSA's konklusion. Kommissionen opfordrede endvidere i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 33/2008 ansøgeren til at fremsætte bemærkninger til udkastet til revideret vurderingsrapport. Ansøgeren fremsatte sine bemærkninger, og Kommissionen har gennemgået disse nøje.
- (9) Selv med de af ansøgeren fremsatte argumenter kan de i betragtning af de påpegede problemer dog ikke siges at være løst. Det er derfor ikke blevet påvist, at det kan forventes, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder asulam, under de foreslåede betingelser for anvendelse generelt opfylder kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 91/414/EØF.
- (10) Asulam bør derfor ikke godkendes i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1107/2009.
- (11) For plantebeskyttelsesmidler, der indeholder asulam, og for hvilke medlemsstaterne bevilger en afviklingsperiode i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1107/2009, bør en sådan periode udløbe senest den 31. december 2012, jf. artikel 3, stk. 2, i beslutning 2008/934/EF.
- (12) Denne forordning er ikke til hinder for, at der kan indgives en ny ansøgning vedrørende asulam i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 1107/2009.
- (13) Af klarhedshensyn bør rækken vedrørende asulam i bilaget til beslutning 2008/934/EF udgå.

- (14) Beslutning 2008/934/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (15) Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed afgav ikke udtalelse. Det blev anset for at være nødvendigt med en gennemførelsesretsakt, og formanden forelagde udkastet til en gennemførelsesretsakt for appeludvalget til yderligere drøftelse. Appeludvalget har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Afvisning af at godkende aktivstof

Aktivstoffet asulam godkendes ikke.

Artikel 2

Overgangsforanstaltninger

Medlemsstaterne sikrer, at godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder asulam, trækkes tilbage senest den 31. december 2011.

Artikel 3

Afviklingsperiode

Eventuelle afviklingsperioder, som medlemsstaterne bevilger i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1107/2009, skal være så korte som muligt og skal udløbe senest den 31. december 2012.

Artikel 4

Ændring af beslutning 2008/934/EF

Rækken vedrørende »asulam« i bilaget til beslutning 2008/934/EF udgår.

Artikel 5

Ikrafttrædelse og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. oktober 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1046/2011**af 19. oktober 2011****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtning:

Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. oktober 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. oktober 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	EC	31,1
	MA	43,8
	MK	53,3
	ZA	35,6
	ZZ	41,0
0707 00 05	TR	142,5
	ZZ	142,5
0709 90 70	EC	33,4
	TR	133,8
	ZZ	83,6
0805 50 10	AR	54,2
	CL	60,5
	TR	65,3
	UY	56,8
	ZA	75,9
	ZZ	62,5
0806 10 10	BR	217,2
	CL	71,4
	MK	110,6
	TR	122,0
	ZA	64,2
	ZZ	117,1
0808 10 80	AR	61,9
	BR	62,6
	CA	105,4
	CL	99,9
	CN	58,0
	NZ	119,3
	US	82,9
	ZA	94,8
	ZZ	85,6
0808 20 50	AR	50,6
	CN	63,2
	TR	129,3
	ZZ	81,0

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1047/2011**af 19. oktober 2011****om udstedelse af importlicenser for hvidløg i delperioden 1. december 2011 til 29. februar 2012**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 341/2007 ⁽³⁾ omhandler åbning og forvaltning af toldkontingenter og indførelse af en ordning med importlicenser og oprindelsescertifikater for hvidløg og visse andre landbrugsprodukter importeret fra tredjelande.
- (2) De mængder, som traditionelle importører og nye importører har ansøgt om A-licenser for i de første syv dage af oktober 2011 i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 341/2007, overstiger de disponible mængder for

produkter med oprindelse i Kina og alle andre tredjelande, undtagen Kina og Argentina.

- (3) Derfor bør det i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1301/2006 fastsættes, i hvilket omfang de A-licensansøgninger, der er sendt til Kommissionen senest den 14. oktober 2011, kan imødekommes efter artikel 12 i forordning (EF) nr. 341/2007.
- (4) Denne forordning bør træde i kraft straks efter offentliggørelsen for at sikre, at proceduren for udstedelsen af importlicenser forvaltes effektivt —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De A-importlicensansøgninger, der er indgivet i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 341/2007 i løbet af de første syv dage af oktober 2011 og sendt til Kommissionen senest den 14. oktober 2011, imødekommes for de i bilaget anførte procentsatser af de ønskede mængder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. oktober 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 90 af 30.3.2007, s. 12.

BILAG

Oprindelse	Løbenummer	Tildelingskoefficient
Argentina		
— Traditionelle importører	09.4104	84,959795 %
— Nye importører	09.4099	1,064155 %
Kina		
— Traditionelle importører	09.4105	43,180341 %
— Nye importører	09.4100	0,381865 %
Andre tredjelande		
— Traditionelle importører	09.4106	100 %
— Nye importører	09.4102	1,910605 %

AFGØRELSE

AFGØRELSE VEDTAGET AF FORMANDEN FOR EUROPA-KOMMISSIONEN

af 13. oktober 2011

om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager

(EØS-relevant tekst)

(2011/695/EU)

FORMANDEN FOR EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

under henvisning til Kommissionens forretningsorden ⁽¹⁾, særlig artikel 22, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til systemet til håndhævelse af konkurrencelovgivningen, der er fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter benævnt »traktaten«), skal Kommissionen undersøge og træffe afgørelse i sager ved administrative afgørelser, der kan prøves ved Den Europæiske Unions Domstols (herefter benævnt »EU-domstolen«).

(2) Kommissionen skal sikre, at konkurrencesager behandles retfærdigt, uvildigt og objektivt, og at de berørte parter proceduremæssige rettigheder overholdes som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽²⁾, Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EF-fusionsforordningen) ⁽³⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 ⁽⁴⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 802/2004 af 7. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning

(EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ⁽⁵⁾ samt EU-domstolens relevante retspraksis. Især de berørte parter ret til at blive hørt, inden der træffes en individuel afgørelse, som måtte berøre dem negativt, er en grundlæggende rettighed i EU-retten, der anerkendes i charteret om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 41 ⁽⁶⁾.

(3) For at sikre, at de berørte parter, andre implicerede parter som omhandlet i artikel 11, litra b), i forordning (EF) nr. 802/2004 (»andre implicerede parter«) og klager som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 (»klager«) samt andre personer end dem, der er omhandlet i artikel 5 og 11 i forordning (EF) nr. 773/2004 og tredjeparter, som omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 802/2004 (»tredje parter«) i konkurrencesager kan udøve deres proceduremæssige rettigheder på effektiv vis, bør ansvaret for at sikre, at disse rettigheder overholdes, overdrages til en uafhængig person, der har erfaring med konkurrencespørgsmål og den fornødne integritet til at kunne bidrage til en objektiv, gennemsigtig og effektiv behandling af disse sager.

(4) Kommissionen oprettede med henblik herpå i 1982 stillingen som høringskonsulent og ændrede den i Kommissionens afgørelse 94/810/EKSF, EF af 12. december 1994 om høringskonsulentens kompetenceområde under Kommissionens behandling af konkurrencesager ⁽⁷⁾ og i Kommissionens afgørelse 2001/462/EF, EKSF af 23. maj 2001 om høringskonsulentens kompetenceområde behandling af visse konkurrencesager ⁽⁸⁾. Det er nu nødvendigt at præcisere og styrke høringskonsulentens rolle yderligere og at tilpasse høringskonsulentens kompetenceområde som følge af udviklingen i EU's konkurrencelovgivning.

(5) Høringskonsulenten er generelt blevet anset for at yde et vigtigt bidrag til Kommissionens behandling af konkurrencesager på grund af sin uafhængighed og ekspertise

⁽¹⁾ EFT L 308 af 8.12.2000, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18.

⁽⁵⁾ EUT L 133 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 330 af 21.12.1994, s. 67.

⁽⁸⁾ EFT L 162 af 19.6.2001, s. 21.

i sådanne sager. For at sikre høringskonsulentens fortsatte uafhængighed i forhold til Generaldirektoratet for Konkurrence bør den pågældende administrativt tilknyttes det medlem af Kommissionen, der har ansvar for konkurrencespørgsmål.

- (6) Høringskonsulenten bør udnævnes i overensstemmelse med reglerne i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte. Ifølge disse regler kan ansøgere, der ikke er tjenestemænd ved Kommissionen, også komme i betragtning. Der bør sikres gennemsigtigheden i forbindelse med høringskonsulentens udnævnelse, fratræden eller overflytning.
- (7) Kommissionen kan udnævne en eller flere høringskonsulenter og bør sørge for hjælpepersonale. Hvis høringskonsulenten støder på en interessekonflikt i forbindelse med udøvelsen af sine funktioner, bør han eller hun ophøre med at behandle en sag. Hvis høringskonsulenten er forhindret i at udføre sine opgaver, bør de overtages af en anden høringskonsulent.
- (8) Høringskonsulenten skal fungere som en uafhængig mægler, der søger at løse problemer, som forhindrer de berørte parter, andre implicerede parter, klagere eller tredjemand i på effektiv vis at udøve deres proceduremæssige rettigheder, hvis det forinden ikke har været muligt at løse sådanne problemer gennem kontakt med de tjenestegrene i Kommissionen, der er ansvarlige for behandlingen af konkurrencesager, og som skal overholde disse proceduremæssige rettigheder.
- (9) Høringskonsulentens kompetenceområde under behandling af konkurrencesager bør defineres på en sådan måde, at den effektive udøvelse af de proceduremæssige rettigheder, især retten til at blive hørt, er sikret i sager, der behandles af Kommissionen efter artikel 101 og 102 i traktaten og forordning (EF) nr. 139/2004.
- (10) For at styrke denne rolle bør høringskonsulenten have til opgave at sikre, at virksomheder og virksomhedssammenslutninger på effektiv vis kan udøve deres proceduremæssige rettigheder i forbindelse med Kommissionens udøvelse af sine undersøgelsesbeføjelser efter kapitel V i forordning (EF) nr. 1/2003 samt artikel 14 i forordning (EF) nr. 139/2004, der bemyndiger Kommissionen til at pålægge virksomheder og virksomhedssammenslutninger bøder. Høringskonsulenten bør også have specifikke opgaver i denne undersøgelsesfase, for så vidt angår anmodninger om beskyttelse af fortroligheden i korrespondance mellem advokater og klienter (»legal professional privilege«), retten til ikke at inkriminere sig selv, frister for svar på begæring om oplysninger i henhold til artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003, og for så vidt angår retten for virksomheder og virksomhedssammenslutninger, der er genstand for en undersøgelsesfor-

anstaltning iværksat af Kommissionen efter kapitel V i forordning (EF) nr. 1/2003, til at blive informeret om deres processuelle status, dvs. om de er genstand for en undersøgelse, og i givet fald undersøgelsens genstand og formål. Ved vurderingen af klager fra virksomheder i forbindelse med retten til ikke at inkriminere sig selv, kan høringskonsulenten undersøge, om der er tale om klart ubegrundede anmodninger fremsat alene med det formål at forhale proceduren.

- (11) Høringskonsulenten skal lette behandlingen af anmodninger om beskyttelse af et bestemt dokument i henhold til kravet om fortrolighed i korrespondancen mellem advokater og klienter. Hvis den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, der har fremsat en sådan anmodning, indvilger heri, vil høringskonsulenten således kunne undersøge det pågældende dokument og fremsætte en passende henstilling, hvori der henvises til EU-domstolens relevante retspraksis.
- (12) Høringskonsulenten skal afgøre, om tredjemand har godtgjort en tilstrækkelig interesse i at blive hørt. Forbrugersammenslutninger, som anmoder om at blive hørt, bør generelt anses for at have en tilstrækkelig interesse, når sagen vedrører varer eller tjenesteydelser, der anvendes af den endelige forbruger, eller varer eller tjenesteydelser, der udgør et direkte input i sådanne varer eller tjenesteydelser.
- (13) Høringskonsulenten skal afgøre, om klagere og tredjemand skal indbydes til den mundtlige høring, under hensyntagen til det bidrag, som de kan yde, til at få klarlagt de relevante omstændigheder i sagen.
- (14) De berørte parter har ret til at blive hørt, før der træffes en endelig afgørelse, der berører deres interesser negativt, er sikret gennem retten til at svare skriftligt på Kommissionens foreløbige holdning som udtrykt i klagepunktsmeddelelsen og gennem retten til at uddybe deres argumenter, hvis de anmoder herom, under den mundtlige høring. For at de parter, som klagepunktsmeddelelsen er rettet til, kan udøve disse rettigheder på effektiv vis, bør de have ret til aktindsigt i Kommissionens sagsakter.
- (15) For at sikre, at de parter, som klagepunktsmeddelelsen er rettet til, på effektiv vis kan udøve deres ret til forsvar, skal høringskonsulenten sikre, at tvister mellem disse parter og Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence vedrørende aktindsigt eller beskyttelse af forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger bilægges. Høringskonsulenten kan i særlige tilfælde suspendere den frist, inden for hvilken adressaten for en klagepunktsmeddelelse skal svare på denne meddelelse, indtil en tvist om aktindsigt er bilagt, hvis adressaten ikke er i stand til at svare inden for den fastsatte frist, og en forlængelse af fristen ikke er en passende løsning på det pågældende tidspunkt.

- (16) For at sikre, at de proceduremæssige rettigheder kan udøves på effektiv vis, under iagttagelse af legitime fortrolighedshensyn, bør høringskonsulenten, hvis dette er hensigtsmæssigt, kunne træffe særlige foranstaltninger, der giver mulighed for at få aktindsigt i Kommissionens sagsakter. Høringskonsulenten bør især kunne træffe beslutning om, at dele af sagsakterne i begrænset omfang gøres tilgængelige for den part, der anmoder om aktindsigt, f.eks. ved at begrænse antallet af eller kategorien af personer, der gives aktindsigt, eller anvendelsen af de oplysninger, som der gives adgang til.
- (17) Høringskonsulenten skal tage stilling til anmodninger om forlængelse af fristerne for svar på en klagepunktsmeddelelse, en supplerende klagepunktsmeddelelse, en sagsfremstillingsmeddelelse eller frister, inden for hvilke andre implicerede parter, klagere eller tredjemand kan fremsætte bemærkninger, i tilfælde af uoverensstemmelse mellem en af disse personer og Generaldirektoratet for Konkurrence.
- (18) Høringskonsulenten skal fremme effektiviteten af den mundtlige høring, ved bl.a. at træffe alle hensigtsmæssige forberedende foranstaltninger. Høringskonsulenten kan f.eks. sørge for, at der i god tid inden høringen omdeles en foreløbig deltagerliste og dagsorden.
- (19) Den mundtlige høring giver de parter, til hvem Kommissionen har rettet en klagepunktsmeddelelse, og andre implicerede parter mulighed for yderligere at udøve deres ret til at blive hørt, idet de her mundtligt vil kunne uddybe deres argumenter over for Kommissionen, der bør være repræsenteret ved Generaldirektoratet for Konkurrence eller andre tjenestegrene, som bidrager til den yderligere forberedelse af en afgørelse, der skal træffes af Kommissionen. Den mundtlige høring bør være en yderligere mulighed for at sikre, at alle relevante forhold — hvad enten disse er fordelagtige eller ufordelagtige for de berørte parter, herunder faktuelle elementer i relation til grovheden og varigheden af den påståede overtrædelse — belyses så meget som muligt. Den mundtlige høring bør også give parterne mulighed for at fremføre deres argumenter, i spørgsmål der kan have betydning for eventuel pålæggelse af bøder.
- (20) For at sikre effektiviteten af de mundtlige høringer kan høringskonsulenten give de parter, som klagepunktsmeddelelsen er rettet til, andre implicerede parter, klagere, andre personer, der er indbudt til høringen, Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaternes myndigheder tilladelse til at stille spørgsmål under høringen. For at sikre, at alle deltagere kan udtale sig frit bør den mundtlige høring ikke være offentlig. Oplysninger, der meddeles under den mundtlige høring, bør derfor ikke anvendes til andre formål end retlige og/eller administrative procedurer i henhold til artikel 101 og 102 i traktaten. Hvis det er berettiget for at beskytte forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger, bør høringskonsulenten kunne høre personer for lukkede døre.
- (21) Parter i sagen, der tilbyder at afgive tilsagn i henhold til artikel 9 i forordning (EF) nr. 1/2003, og parter, der deltager i forligsprocedurer i kartelsager i henhold til artikel 10a i forordning (EF) nr. 773/2004, skal kunne henvende sig til høringskonsulenten angående spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med den effektive udøvelse af deres proceduremæssige rettigheder.
- (22) Høringskonsulenten skal aflægge rapport om overholdelsen af retten til på effektiv vis at udøve proceduremæssige rettigheder under hele konkurrencesagen. Uafhængigt af rapporteringsfunktionen bør høringskonsulenten desuden kunne fremsætte bemærkninger om sagens videre forløb og objektivitet og derved bidrage til at sikre, at konkurrencesager afsluttes på grundlag af en grundig vurdering af alle relevante forhold.
- (23) I forbindelse med oplysninger om fysiske personer bør høringskonsulenten navnlig tage hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.
- (24) Afgørelse 2001/462/EF, EKSF bør ophæves —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL 1

HØRINGSKONSULENTENS ROLLE, UDNÆVNELSE OG OPGAVER

Artikel 1

Høringskonsulenten

1. En eller flere høringskonsulenter, hvis beføjelser og funktioner er fastsat i nærværende afgørelse, bør deltage i behandlingen af konkurrencesager.

2. Høringskonsulenten sikrer, at de proceduremæssige rettigheder kan udøves på effektiv vis i konkurrencesager, der behandles af Kommissionen efter artikel 101 og 102 i traktaten og forordning (EF) nr. 139/2004 (herefter benævnt »konkurrencesager«).

Artikel 2

Udnævnelse, fratræden og stedfortrædere

1. Høringskonsulenten udnævnes af Kommissionen. Udnævnelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Kommissionen vedtager en begrundet afgørelse om enhver afbrydelse i udøvelsen af hvervet og enhver fratræden eller overflytning af høringskonsulenten. Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

2. Høringskonsulenten tilknyttes administrativt det medlem af Kommissionen, der har ansvar for konkurrencespørgsmål (herefter benævnt »det kompetente medlem af Kommissionen«).

3. Er høringskonsulenten forhindret i at udføre sine opgaver, bør de overtages af en anden høringskonsulent. Hvis alle høringskonsulenter er forhindret, og hvis det efter samråd med høringskonsulenten skønnes hensigtsmæssigt, udpeger det kompetente medlem af Kommissionen en anden kompetent tjenestemand i Kommissionen, som ikke er inddraget i behandlingen af den pågældende sag, til at udføre høringskonsulentens opgaver.

4. I tilfælde af en faktisk eller potentiel interessekonflikt afstår høringskonsulenten fra at behandle sagen. Stk. 3 finder anvendelse.

Artikel 3

Arbejdsmåden

1. Høringskonsulenten handler uafhængigt ved udøvelsen af sine funktioner.

2. Ved udøvelsen af sine funktioner iagttager høringskonsulenten kravet om, at konkurrencereglerne skal anvendes effektivt og i overensstemmelse med gældende EU-ret og de af EU-domstolen fastlagte principper.

3. Ved udøvelsen af sine funktioner har høringskonsulenten når som helst under proceduren aktindsigt i alle akter vedrørende konkurrencesager, der behandles af Kommissionen efter artikel 101 og 102 i traktaten og forordning (EF) nr. 139/2004.

4. Den direktør, der er ansvarlig for behandlingen af sagen i Generaldirektoratet for Konkurrence (herefter benævnt »den ansvarlige direktør«) holder høringskonsulenten underrettet om udviklingen i sagen.

5. Høringskonsulenten kan fremsætte bemærkninger om et hvilket som helst spørgsmål i en af Kommissionen behandlet konkurrencesag til det kompetente medlem af Kommissionen.

6. Hvis høringskonsulenten retter begrundede henstillinger til det kompetente medlem af Kommissionen eller træffer beslutninger som omhandlet i denne afgørelse, fremsender høringskonsulenten en kopi af disse dokumenter til den ansvarlige direktør og Kommissionens Juridiske Tjeneste.

7. Ethvert spørgsmål eller problem vedrørende den effektive udøvelse af de proceduremæssige rettigheder, som de berørte parter, andre implicerede parter som omhandlet i artikel 11, litra b), i forordning (EF) nr. 802/2004 (herefter benævnt »andre implicerede parter«), klagere som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 (herefter benævnt »klagere«) og interesserede tredjeparter, jf. artikel 5 i nærværende beslutning, har i sådanne sager, skal af disse først rejses for Generaldirektoratet for Konkurrence. Hvis spørgsmålet eller problemet ikke løses, kan det henvises til høringskonsulenten, der handler i uafhængighed. Anmodninger vedrørende en foranstaltning, for hvilken der gælder en frist, skal indgives rettidigt, inden udløbet af den oprindelige frist.

KAPITEL 2

UNDERSØGELSE

Artikel 4

Proceduremæssige rettigheder i undersøgelsesfasen

1. Høringskonsulenten sikrer, at de proceduremæssige rettigheder, der opstår i forbindelse med Kommissionens udøvelse af sine undersøgelsesbeføjelser efter kapitel V i forordning (EF) nr. 1/2003 og under procedurer, der kan føre til pålæggelse af bøder efter artikel 14 i forordning (EF) nr. 139/2004, kan udøves på effektiv vis.

2. Høringskonsulenten har især følgende funktioner, dog med forbehold af artikel 3, stk. 7:

a) Virksomheder eller virksomhedssammenslutninger kan anmode høringskonsulenten om at undersøge anmodninger om beskyttelse af dokumenter, som Kommissionen har krævet udleveret ved udøvelsen af beføjelser tillagt den i medfør af artikel 18, 20 og 21 i forordning (EF) nr. 1/2003, i forbindelse med undersøgelser efter artikel 13 i forordning (EF) nr. 139/2004 eller i forbindelse med undersøgelsesforanstaltninger under procedurer, der kan føre til pålæggelse af bøder i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 139/2004, men som Kommissionen ikke har fået adgang til under henvisning til kravet om fortrolighed i korrespondancen mellem advokater og klienter som omhandlet i EU-domstolens retspraksis. Høringskonsulenten kan kun undersøge sagen, hvis den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, der har fremsat en sådan anmodning, indvilger i, at høringskonsulenten får indsigt i de oplysninger, som er genstand for anmodningen om beskyttelse, og hermed forbundne dokumenter, som høringskonsulenten finder nødvendige i forbindelse med undersøgelsen af sagen. Høringskonsulenten meddeler — uden at afsløre det potentielt fortrolige indhold af oplysningerne — den ansvarlige direktør og den pågældende virksomhed eller virksomhedssammenslutning sin foreløbige holdning og kan tage passende skridt til at fremme en gensidigt acceptabel løsning. Hvis der ikke findes en løsning, kan høringskonsulenten rette en begrundet henstilling til det kompetente medlem af Kommissionen uden at afsløre det potentielt fortrolige indhold af dokumentet. Den part, der har fremsat anmodningen, tilsendes en kopi af denne henstilling.

b) Hvis adressaten for en begæring om oplysninger efter artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 nægter at svare på et spørgsmål i en sådan begæring under påberåbelse af retten til ikke at inkriminere sig selv som fastsat i EU-domstolens retspraksis, kan denne indenfor en rimelig frist efter modtagelsen af begæringen henvise sagen til høringskonsulenten. Høringskonsulenten kan i relevante tilfælde og for at sikre, at proceduren ikke forsinkes unødigt, afgive begrundet henstilling om hvorvidt retten til ikke at inkriminere sig selv finder anvendelse, og underrette den

ansvarlige direktør om sine konklusioner, som der bør tages hensyn til, hvis der efterfølgende træffes en beslutning efter artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003. Adressaten for begæringen om oplysninger tilsendes en kopi af den begrundede henstilling.

- c) Hvis adressaten for en begæring om anmodning om oplysninger efter artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 finder, at den fastsatte svarfrist er for kort, kan denne henvise sagen til høringskonsulenten i rimelig tid inden udløbet af den oprindeligt fastsatte frist. Høringskonsulenten tager stilling til, om fristen bør forlænges under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af begæringen om oplysninger og kravene i forbindelse med undersøgelsen.
- d) Virksomheder eller virksomhedssammenslutninger, der er genstand for en undersøgelsesforanstaltning iværksat af Kommissionen efter kapitel V i forordning (EF) nr. 1/2003, har ret til at blive informeret om deres processuelle status, dvs. om de er genstand for en undersøgelse, og i givet fald undersøgelsens genstand og formål. Hvis den pågældende virksomhed eller virksomhedssammenslutning finder, at den ikke er blevet ordentligt informeret af Generaldirektoratet for Konkurrence om sin processuelle status, kan den henvise sagen til høringskonsulenten. Høringskonsulenten træffer afgørelse om, at Generaldirektoratet for Konkurrence skal informere den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, der har fremsat anmodningen, om dens processuelle status. Denne afgørelse meddeles den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, der har fremsat anmodningen.

KAPITEL 3

ANMODNINGER OM AT BLIVE HØRT

Artikel 5

Tredjemand

1. Anmodninger om at blive hørt fra andre personer end dem, der er omhandlet i artikel 5 og 11 i forordning (EF) nr. 773/2004 og fra tredjemand, som omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 802/2004 (herefter benævnt »tredjemand«) skal fremsættes i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 og artikel 16 i forordning (EF) nr. 802/2004. Anmodninger fremsættes skriftligt med angivelse af, hvilken interesse den anmodende part har i sagens udfald.

2. Høringskonsulenten træffer beslutning om, hvorvidt tredjemand skal høres, efter høring af den ansvarlige direktør. Ved vurderingen af, om tredjemand har godtgjort en tilstrækkelig interesse i sagen, tager høringskonsulenten hensyn til, om og i hvilket omfang den anmodende part er tilstrækkeligt berørt af den adfærd, der er genstand for konkurrencesagen, eller om den anmodende part opfylder kravene i artikel 18, stk. 4, i forordning (EF) nr. 139/2004.

3. Hvis høringskonsulenten ikke finder, at den anmodende part har godtgjort en tilstrækkelig interesse i sagen til at blive hørt, underretter høringskonsulenten skriftligt den anmodende

part om begrundelsen for denne vurdering. Den anmodende part gives en frist til at fremsætte sine synspunkter skriftligt. Hvis den anmodende part fremsætter sine synspunkter skriftligt inden for den af høringskonsulenten fastsatte frist, og de skriftlige bemærkninger ikke fører til en anden vurdering, redegøres der for denne vurdering i en begrundet afgørelse, der meddeles den anmodende part.

4. Høringskonsulenten informerer parterne i konkurrencesager fra det tidspunkt, hvor proceduren indledes efter artikel 11, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1/2003 eller hvor proceduren indledes efter artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 139/2004 om identiteten på de tredjeparter, der vil blive hørt, medmindre dette skader en person eller en virksomhed mærkbart.

Artikel 6

Ret til en mundtlig høring; klageres og tredjemands deltagelse i den mundtlige høring

1. På anmodning af parter, til hvem Kommissionen har rettet en klagepunktsmeddelelse, eller andre implicerede parter gennemfører høringskonsulenten en mundtlig høring, for at disse parter kan få mulighed for at uddybe deres skriftlige bemærkninger yderligere.

2. Høringskonsulenten kan, hvis det er hensigtsmæssigt, og efter samråd med den ansvarlige direktør træffe beslutning om, at klageres og tredjemand, som omhandlet i artikel 5, skal have mulighed for at fremsætte deres synspunkter og overvære den mundtlige høring af de parter, til hvilke der er sendt en klagepunktsmeddelelse, forudsat at de anmoder herom i deres skriftlige bemærkninger. Høringskonsulenten kan også indbyde repræsentanter for konkurrencemyndigheder i tredjelande til at deltage i den mundtlige høring som observatører i overensstemmelse med de aftaler, der er indgået mellem Unionen og tredjelande.

KAPITEL 4

AKTINDSIGT, FORTROLIGHED OG FORRETNINGSHEMMELIGHEDER

Artikel 7

Aktindsigt og adgang til dokumenter og oplysninger

1. Hvis en part, der har udøvet sin ret til aktindsigt, har en begrundet formodning om, at Kommissionen er i besiddelse af dokumenter, som han/hun ikke har haft adgang til, og som er nødvendige for, at han/hun på effektiv vis kan udøve sin ret til at blive hørt, kan den pågældende ved begrundet anmodning til høringskonsulenten anmode om aktindsigt i disse dokumenter, jf. dog artikel 3, stk. 7.

2. Med forbehold af artikel 3, stk. 7 kan andre implicerede parter, klageres og tredjemand, som omhandlet i artikel 5, fremsætte en begrundet anmodning til høringskonsulenten i følgende tilfælde:

- a) Når andre implicerede parter har en begrundet formodning om, at de ikke er blevet underrettet om de klagepunkter, der er blevet meddelt de anmeldende parter i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 802/2004.
- b) Når en klager af Kommissionen er blevet informeret om, at denne har til hensigt at afvise en klage i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004, og har en begrundet formodning om, at Kommissionen er i besiddelse af dokumenter, som klageren ikke har haft adgang til, og som er nødvendige for, at den pågældende på effektiv vis kan udøve sine rettigheder i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004.
- c) Når en klager mener, at han/hun ikke har fået tilsendt en kopi af den ikke-fortrolige version af klagepunktsmeddelelsen i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004, eller at den ikke-fortrolige version af klagepunktsmeddelelsen ikke er udformet på en måde, der giver mulighed for på effektiv vis at udøve sine rettigheder, med undtagelse af forligsprocedurer.
- d) Når tredjemand som omhandlet i artikel 5 i nærværende beslutning har en begrundet formodning om, at han/hun ikke er blevet underrettet om procedurens karakter og genstand i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 og artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 802/2004. Det samme gælder, når en klager i en forligsprocedure har en begrundet formodning om, at han/hun ikke er blevet underrettet om procedurens karakter og genstand i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004.

3. Høringskonsulenten træffer en begrundet afgørelse om en anmodning, der er rettet til ham/hende i henhold til stk. 1 eller 2, og meddeler den person, der har fremsat anmodningen, og enhver anden person, der er berørt af proceduren, denne afgørelse.

Artikel 8

Forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger

1. Hvis Kommissionen påtænker at videregive oplysninger, der måtte udgøre forretningshemmeligheder eller andre fortrolige oplysninger for en virksomhed eller en person, underretter Generaldirektoratet for Konkurrence den pågældende virksomhed eller person skriftligt herom, og der gives en nærmere begrundelse herfor. Den pågældende virksomhed eller person får en bestemt frist til skriftligt at fremsætte eventuelle bemærkninger.

2. Hvis de pågældende virksomheder eller personer modsætter sig videregivelsen af oplysningerne, kan den henvise sagen til høringskonsulenten. Hvis høringskonsulenten vurderer, at oplysningerne kan videregives, fordi de ikke udgør forretningshemmeligheder eller andre fortrolige oplysninger, eller fordi der er en tungtvejende interesse i meddelelsen heraf, redegøres der for denne vurdering i en begrundet afgø-

relse, der meddeles den pågældende virksomhed eller person. I afgørelsen angives den dato, hvor oplysningerne vil blive videregivet. Denne dato skal mindst ligge en uge efter meddelelsesdatoen.

3. Stk. 1 og 2 gælder tilsvarende for videregivelse af oplysninger ved en offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Høringskonsulenten kan, hvis det er nødvendigt for at skabe balance mellem en parts effektive udøvelse af sin ret til forsvar og legitime fortrolighedshensyn, træffe beslutning om, at dele af sagsakterne, som er nødvendige for, at den pågældende kan udøve sin ret til forsvar, i begrænset omfang gøres tilgængelige for den part, der anmoder om aktindsigt; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges af høringskonsulenten.

KAPITEL 5

FORLÆNGELSE AF FRISTER

Artikel 9

Anmodninger om forlængelse af frister

1. Hvis adressaten for en klagepunktsmeddelelse finder, at fristen for besvarelsen af klagepunktsmeddelelsen er for kort, kan den pågældende søge at få fristen forlænget ved en begrundet anmodning, der rettes til den ansvarlige direktør. En sådan anmodning skal fremsættes i god tid inden udløbet af den oprindelige frist i sager efter artikel 101 og 102 i traktaten og mindst fem arbejdsdage inden udløbet af den oprindelige frist i sager efter forordning (EF) nr. 139/2004. Hvis anmodningen ikke efterkommes, eller den adressat for klagepunktsmeddelelsen, der har fremsat anmodningen, ikke er enig i den indrømmede fristforlængelse, kan den pågældende inden udløbet af den oprindelige frist henvise sagen til høringskonsulenten. Høringskonsulenten tager efter samråd med den ansvarlige direktør stilling til, om det er nødvendigt at forlænge fristen, for at adressaten for en klagepunktsmeddelelse på effektiv vis kan udøve sin ret til at blive hørt, samtidig med at det bør sikres, at proceduren ikke forsinkes unødigt. I sager efter artikel 101 og 102 i traktaten skal høringskonsulenten tage hensyn til bl.a. følgende elementer:

- a) sagsakernes omfang og kompleksitet
- b) hvorvidt den adressat for klagepunktsmeddelelsen, der har fremsat anmodningen, på forhånd har haft adgang til oplysninger
- c) andre objektive hindringer, som den adressat for klagepunktsmeddelelsen, der har fremsat anmodningen, måtte være stødt på i forbindelse med fremsættelsen af sine bemærkninger.

Med henblik på at vurdere punkt a) i første afsnit, kan antallet af overtrædelser, den påståede varighed af overtrædelserne, omfanget og antallet af dokumenter og omfanget og kompleksiteten af ekspertundersøgelser tages i betragtning.

2. Hvis andre implicerede parter, en klager eller tredjemand, som omhandlet i artikel 5, finder, at fristen for fremsættelsen af bemærkninger er for kort, kan den pågældende i god tid inden udløbet af den oprindelige frist søge at få fristen forlænget ved en begrundet anmodning, der rettes til den ansvarlige direktør. Hvis en sådan anmodning ikke imødekommes, eller den implicerede part, klager eller tredjemand er uenig i denne afgørelse, kan den pågældende henvise sagen til høringskonsulenten. Høringskonsulenten tager efter samråd med den ansvarlige direktør stilling til, om fristen bør forlænges.

KAPITEL 6

DEN MUNDTLIGE HØRING

Artikel 10

Tilrettelæggelse og funktion

1. Høringskonsulenten tilrettelægger og gennemfører de høringer, der er omhandlet i gennemførelsesbestemmelserne til artikel 101 og 102 i traktaten og forordning (EF) nr. 139/2004.
2. Høringskonsulenten gennemfører den mundtlige høring i fuld uafhængighed.
3. Høringskonsulenten sikrer, at høringen afvikles korrekt, og bidrager til, at selve høringen og en eventuel efterfølgende afgørelse får en objektiv karakter.
4. Høringskonsulenten sikrer, at den mundtlige høring giver adressaterne for klagepunktsmeddelelsen, andre implicerede parter, klager og tredjemand, som omhandlet i artikel 5, der er indbudt til den mundtlige høring, tilstrækkelig mulighed for at uddybe deres synspunkter, hvad angår Kommissionens foreløbige konklusioner.

Artikel 11

Forberedelse af den mundtlige høring

1. Høringskonsulenten er ansvarlig for forberedelsen af den mundtlige høring og træffer i den forbindelse alle passende foranstaltninger. For at sikre en grundig forberedelse af den mundtlige høring kan høringskonsulenten efter samråd med den ansvarlige direktør inden høringen tilsende de personer, der skal deltage i høringen, en liste over de spørgsmål, som de opfordres til at udtale sig om. Høringskonsulenten kan også meddele de personer, der skal deltage i høringen, de vigtigste spørgsmål, der skal drøftes, under særlig hensyntagen til de forhold og spørgsmål, som de adressater for en klagepunktsmeddelelse, der har anmodet om en mundtlig høring, ønsker at rejse på høringen.
2. Med henblik herpå kan høringskonsulenten efter samråd med den ansvarlige direktør afholde et møde med de personer, der skal deltage i høringen, og eventuelt også med Kommissionens tjenestegrene for at forberede selve høringen.
3. Høringskonsulenten kan ligeledes anmode om skriftligt at blive forhåndsunderrettet om hovedindholdet i de udtalelser, der påtænkes afgivet af de personer, som skal deltage i høringen.

4. Høringskonsulenten kan fastsætte en frist, inden for hvilken alle personer, der er indbudt til den mundtlige høring, skal fremsende en liste over de personer, som deltager på deres vegne. Høringskonsulenten gør i god tid inden høringen denne liste tilgængelig for alle personer, der skal deltage i den mundtlige høring.

Artikel 12

Tidsramme for og gennemførelse af høringen

1. Efter samråd med den ansvarlige direktør afgør høringskonsulenten, hvor og hvornår høringen skal finde sted, og hvor længe den skal vare. Høringskonsulenten tager også stilling til, om en eventuel anmodning om udsættelse af høringen kan imødekommes eller ej.
2. Høringskonsulenten afgør, om der kan gives tilladelse til at fremlægge nye dokumenter under høringen, og hvilke personer der skal høres på en parts vegne.
3. Høringskonsulenten kan give de parter, til hvem der er rettet en klagepunktsmeddelelse, andre implicerede parter, klager, andre personer, der er indbudt til høringen, Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaternes myndigheder tilladelse til at stille spørgsmål under høringen. I det omfang et spørgsmål undtagelsesvis ikke har kunnet besvares helt eller delvis under den mundtlige høring, kan høringskonsulenten give tilladelse til, at svaret gives skriftligt inden for en nærmere fastsat frist. Det skriftlige svar fremsendes til alle deltagere i den mundtlige høring, medmindre høringskonsulenten træffer anden afgørelse for at beskytte retten til forsvar for en adressat for en klagepunktsmeddelelse, en virksomheds forretningshemmeligheder eller en persons fortrolige oplysninger.

4. For at sikre, at retten til at blive hørt respekteres, kan høringskonsulenten efter samråd med den ansvarlige direktør give de berørte parter, andre implicerede parter, klager eller tredjemand, som omhandlet i artikel 5, mulighed for at fremsætte yderligere skriftlige bemærkninger efter den mundtlige høring. Høringskonsulenten fastsætter en frist for fremsættelsen af sådanne nye bemærkninger. Kommissionen er ikke forpligtet til at tage hensyn til skriftlige bemærkninger modtaget efter denne frist.

Artikel 13

Beskyttelse af forretningshemmeligheder og fortrolighed under den mundtlige høring

Hver person høres normalt i nærværelse af alle andre personer, der er indbudt til den mundtlige høring. Høringskonsulenten kan ligeledes afgøre, om personer skal høres enkeltvis for lukkede døre under hensyn til deres berettigede interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger.

KAPITEL 7

**FORELØBIGE RAPPORTER OG RET TIL AT FREMSÆTTE
BEMÆRKNINGER***Artikel 14***Foreløbige rapporter og bemærkninger**

1. Høringskonsulenten forelægger det kompetente medlem af Kommissionen en foreløbig rapport om høringen og om de konklusioner, han eller hun drager af høringen, for så vidt angår den effektive udøvelse af de proceduremæssige rettigheder. I rapporten redegøres der for procedurespørgsmål, herunder følgende:

- a) meddelelsen af dokumenter og aktindsigt
- b) tidsfrister for besvarelse af klagepunktsmeddelelsen
- c) overholdelsen af retten til at blive hørt
- d) gennemførelsen af den mundtlige høring.

Generaldirektøren for konkurrence, den ansvarlige direktør og de andre kompetente tjenestegrene i Kommissionen tilsendes en kopi af denne rapport.

2. Derudover, og uafhængigt af den i stk. 1 omhandlede rapport, kan høringskonsulenten fremsætte bemærkninger om det videre forløb og upartiskheden i sagen. Høringskonsulenten sørger i den forbindelse især for, at der ved udarbejdelsen af udkastene til Kommissionens afgørelser tages behørigt hensyn til alle relevante forhold, hvad enten disse er fordelagtige eller ufordelagtige for de berørte parter, herunder faktuelle elementer i relation til en overtrædelses grovhed og varighed. Disse bemærkninger kan bl.a. vedrøre nødvendigheden af at indhente yderligere oplysninger, frafaldelse af visse klagepunkter eller meddelelse af yderligere klagepunkter eller forslag om yderligere efterforskningskridt efter kapitel V i forordning (EF) nr. 1/2003.

Generaldirektøren for konkurrence, den ansvarlige direktør og Juridisk Tjeneste underrettes som disse bemærkninger.

KAPITEL 8

TILSAGN OG FORLIG*Artikel 15***Tilsagn og forlig**

1. Parter, som under en procedure tilbyder at afgive tilsagn, der imødekommer de betæneligheder, som Kommissionen har, og som den har underrettet disse parter om i sin foreløbige vurdering efter artikel 9 i forordning (EF) nr. 1/2003, kan på et hvilket som helst tidspunkt i proceduren efter artikel 9 henvende sig til høringskonsulenten for at sikre, at de på effektiv vis kan udøve deres proceduremæssige rettigheder.

2. Parter, der i kartelsager indleder forligsforhandlinger efter artikel 10a i forordning (EF) nr. 773/2004, kan på et hvilket som helst tidspunkt under forligsproceduren henvende sig til høringskonsulenten for at sikre, at de på effektiv vis kan udøve deres proceduremæssige rettigheder.

KAPITEL 9

ENDELIG RAPPORT*Artikel 16***Indhold og fremsendelse inden vedtagelsen af en afgørelse**

1. Høringskonsulenten udarbejder på grundlag af det udkast til afgørelse, der skal forelægges det rådgivende udvalg i den pågældende sag, en endelig skriftlig rapport om overholdelsen af de proceduremæssige rettigheder på et hvilket som helst tidspunkt af proceduren, jf. artikel 14, stk. 1. I denne rapport skal der også tages stilling til, om udkastet til afgørelse kun beskæftiger sig med klagepunkter, hvortil parterne har fået lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

2. Den endelige rapport sendes til det kompetente medlem af Kommissionen, generaldirektøren for konkurrence, den ansvarlige direktør og de andre kompetente tjenestegrene i Kommissionen. Den fremsendes også til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt EFTA-Tilsynsmyndigheden, jf. bestemmelserne om samarbejde i protokol 23 og protokol 24 til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

*Artikel 17***Forelæggelse for Kommissionen og offentliggørelse**

1. Høringskonsulentens endelige rapport forelægges Kommissionen sammen med udkastet til afgørelse for at sikre, at Kommissionen, når den træffer en afgørelse i en given sag, har fuldt kendskab til alle relevante oplysninger om procedurens forløb og om overholdelsen af de proceduremæssige rettigheder under hele proceduren.

2. Inden afgørelsen vedtages, kan høringskonsulenten ændre sin endelige rapport for at tage hensyn til ændringer i udkastet til afgørelsen.

3. Kommissionen meddeler afgørelsens adressater høringskonsulentens endelige rapport sammen med afgørelsen. Den offentliggør høringskonsulentens endelige rapport i *Den Europæiske Unions Tidende*, dog under hensyntagen til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder.

KAPITEL 10

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 18***Ophævelse og overgangsbestemmelser**

1. Afgørelse 2001/462/EF, EKSF ophæves.

2. Proceduremæssige skridt, der allerede er taget efter afgørelse 2001/462/EF, EKSF, har fortsat virkning. I forbindelse med undersøgelsesforanstaltninger, der er truffet inden nærværende afgørelses ikrafttræden, kan høringskonsulenten afstå fra at udøve sine beføjelser i henhold til artikel 4.

I tilfælde, hvor proceduren efter artikel 11, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1/2003 eller proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 139/2004 er indledt inden nærværende afgørelses ikrafttræden, skal den foreløbige rapport efter artikel 14, i nærværende beslutning, og den endelige rapport efter artikel 16 ikke omfatte undersøgelsesfasen, medmindre høringskonsulenten træffer anden afgørelse.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. oktober 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 18. oktober 2011

om definitionen af nanomaterialer

(EØS-relevant tekst)

(2011/696/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens meddelelse af 7. juni 2005 »Nanoviden­skab og nanoteknologi — En europæisk handlingsplan for 2005-2009«⁽¹⁾ defineres en række koordinerede og indbyrdes sammenhængende foranstaltninger med henblik på umiddelbar gennemførelse af en sikker, inte­greret og ansvarlig strategi for nanoviden­skab og nano­teknologi.
- (2) Kommissionen gennemgik i tråd med handlingsplanens forpligtelser nøje relevant EU-lovgivning med henblik på at afgøre, om de gældende forordninger kunne anvendes på potentielle risici i forbindelse med nanomaterialer. Resultatet af gennemgangen indgik i Kommissionens meddelelse af 17. juni 2008 »De lovgivningsmæssige aspekter ved nanomaterialer«⁽²⁾. Meddelelsen konklude­rede, at udtrykket »nanomaterialer« ikke specifikt er nævnt i EU-lovgivningen, men at den gældende lovgiv­ning i princippet omfatter eventuelle sundheds-, sikker­heds- og miljørisici i forbindelse med nanomaterialer.
- (3) Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 24. april 2009 om de lovgivningsmæssige aspekter ved nanomaterialer⁽³⁾ bl.a. til, at der indføres en overordnet videnbaseret definition af nanomaterialer i EU-lovgiv­ningen.
- (4) Definitionen i denne henstilling bør anvendes som refe­rence for at afgøre, om et materiale skal betragtes som et »nanomateriale« i reguleringsrelevant og politisk øjemed i Unionen. Definitionen af udtrykket »nanomateriale« i EU-lovgivningen bør udelukkende baseres på størrelsen af de partikler, et materiale består af, uden hensyntagen til fare

og risiko. Definitionen, der udelukkende baseres på et materiales størrelse, dækker naturlige, tilfældigt opståede og fremstillede materialer.

- (5) Definitionen af »nanomaterialer« bør baseres på det eksis­terende videnskabelige videngrundlag.
- (6) Måling af størrelse og størrelsesfordeling i nanomaterialer er en udfordring i sig selv, og forskellige målemetoder giver ikke nødvendigvis sammenlignelige resultater. Der skal udvikles ensartede målemetoder for at sikre, at anvendelsen af definitionen fører til overensstemmende resultater for alle materialer og over tid. Indtil der fore­ligger ensartede målemetoder, bør de bedste alternative metoder anvendes.
- (7) Det foreslås i referencerapporten »Considerations on a Definition of Nanomaterials for Regulatory purposes«⁽⁴⁾ fra Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter, at en definition af nanomaterialer skal omfatte partikelnanoma­aterialer, anvendes bredt i EU-lovgivningen og svare til andre fremgangsmåder på verdensplan. Størrelse bør være den eneste afgørende egenskab, hvilket kræver en klar definition af grænserne for nanoskalaen.
- (8) Kommissionen gav Den Videnskabelige Komité for Nye og Nyligt Identificerede Sundhedsrisici (»VKNNPS«) til opgave at give videnskabeligt input til, hvilke elementer der skulle tages i betragtning ved opstillingen af en defi­nition af udtrykket »nanomateriale« til brug i regulerings­øjemed. Udtalelsen om det videnskabelige grundlag for definitionen af udtrykket »nanomateriale« blev sendt i offentlig høring i 2010. VKNNPS konkluderede i sin udtalelse af 8. december 2010⁽⁵⁾, at størrelse er univer­ielt anvendeligt for nanomaterialer og den bedst egnede målestørrelse. Et defineret størrelsesinterval vil fremme en ensartet fortolkning. Som den lave tærskel blev foreslået 1 nm. Der er generel enighed om at anvende en øvre tærskel på 100 nm, men der er ikke noget videnskabeligt grundlag for at bevise denne værdis hensigtsmæssighed. Anvendelse af en enkelt øvre tærskelværdi kunne være for begrænsende for klassificeringen af nanomaterialer,

⁽¹⁾ KOM(2005) 243 endelig.

⁽²⁾ KOM(2008) 366 endelig.

⁽³⁾ P6_TA(2009) 0328.

⁽⁴⁾ EUR 24403 EN, juni 2010.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenihr_o_032.pdf

- og der findes måske en bedre egnet differentieret fremgangsmåde. I reguleringsøjemed bør den antalsmæssige størrelsesfordeling ligeledes overvejes ved at anvende gennemsnitsstørrelse og størrelsens standardafvigelse for at forfine definitionen. Et materiales størrelsesfordeling bør præsenteres som en størrelsesfordeling baseret på antalskoncentrationen (dvs. antallet af objekter inden for et givet størrelsesinterval divideret med det samlede antal objekter) og ikke på nanoskalapartiklers massefraktion, da en lille massefraktion kunne indeholde det største antal partikler. VKNNPS bestemte nogle specifikke tilfælde, hvor anvendelsen af definitionen kan lattes ved at anvende volumenspecifikt overfladeområde som mål for at afgøre, om et materiale falder inden for det fastlagte nanostørrelsesinterval.
- (9) Den Internationale Standardiseringsorganisation definerer udtrykket »nanomateriale« som et »materiale af enhver ekstern dimension i nanoskala eller med en intern struktur eller overfladestruktur i nanoskala«. »Nanoskala« defineres som et interval fra ca. 1 nm til 100 nm ⁽¹⁾.
- (10) Den antalsmæssige størrelsesfordeling bør dække det forhold, at nanomaterialer mest typisk består af mange partikler, der er til stede i forskellige størrelser i en bestemt fordeling. Uden at specificere den antalsmæssige størrelsesfordeling ville det være vanskeligt at afgøre, om et specifikt materiale overholder definitionen, hvor nogle partikler er mindre end 100 nm, men ikke alle. Denne tilgang falder i tråd med VKNNPS' udtalelse, idet et materiales partikelfordeling bør repræsenteres som den fordeling, der er baseret på den antalsmæssige koncentration (dvs. partikelantallet).
- (11) Der findes ikke noget entydigt videnskabeligt grundlag, der peger på en specifik værdi for størrelsesfordeling, hvorunder materialer med partikler i størrelsesintervallet 1-100 nm ikke forventes at udvise de egenskaber, der er specifikke for nanomaterialer. Det videnskabelige råd var at anvende en statistisk tilgang baseret på standardafvigelse med en tærskelværdi på 0,15 %. I betragtning af den vide udbredelse af materialer omfattet af en sådan tærskelværdi og behovet for at tilpasse definitionens anvendelsesområde til brug i reguleringsøjemed bør tærskelværdien være højere. Et nanomateriale bør efter definitionen i denne henstilling bestå for mindst 50 %'s vedkommende af partikler med en størrelse på 1-100 nm. Ifølge VKNNPS' råd kan selv et lille antal partikler i størrelsesintervallet 1-100 nm i visse tilfælde berettige en målrettet vurdering. Det ville dog være misvisende at kategorisere sådanne materialer som nanomaterialer. Der kan ikke desto mindre være lovgivningsmæssige tilfælde, hvor hensynet til miljø, sundhed, sikkerhed eller konkurrenceevne berettiger, at der anvendes en tærskelværdi på under 50 %.
- (12) Agglomerat- eller aggregatpartikler kan udvise samme egenskaber som ubundne partikler. Der kan desuden forekomme tilfælde i løbet af et nanomaterials livscyklus, hvor der frigives partikler fra agglomerater eller aggregater. Definitionen i denne henstilling bør derfor også omfatte partikler i agglomerater eller aggregater, når partiklerne heri ligger i størrelsesintervallet 1-100 nm.
- (13) Det er i øjeblikket muligt at måle det specifikke overfladeområde volumenmæssigt for tørre faste materialer eller pulver med nitrogenadsorptionsmetoden (»BET-metoden«). I nogle tilfælde kan det specifikke overfladeområde anvendes som et mål for at bestemme et potentielt nanomateriale. Ny videnskabelig viden kan udvide muligheden for at anvende denne og andre metoder på andre materialetyper i fremtiden. Der kan være uoverensstemmelse mellem målingen af det specifikke overfladeområde og den antalsmæssige størrelsesfordeling fra materiale til materiale. Det bør derfor præciseres, at resultater for den antalsmæssige størrelsesfordeling skal være afgørende, og at det ikke bør være muligt at anvende det specifikke overfladeområde til at påvise, at materialet ikke er et nanomateriale.
- (14) Den teknologiske og videnskabelige udvikling skrider frem med lysets hast. Definitionen, herunder deskriptorerne, bør derfor tages op til revision inden december 2014 for at sikre, at den imødekommer behovene. Ved revisionen bør det navnlig vurderes, om grænseværdien for den antalsmæssige størrelsesfordeling på 50 % skal øges eller mindskes, og om der skal indgå materialer med intern struktur eller overfladestruktur i nanoskala, såsom komplekse nanokomponent-nanomaterialer, herunder nanoporøse materialer og nanokompositmaterialer, der anvendes i nogle sektorer.
- (15) Der bør så vidt muligt udarbejdes en vejledning og standardiserede målemetoder samt viden om typiske koncentrationer af nanopartikler i repræsentative materialesæt for at fremme anvendelsen af definitionen i en specifik lovgivningskontekst.
- (16) Definitionen i denne henstilling hverken berører eller afspejler anvendelsesområdet for EU-retsakter eller eventuelle lovbestemmelser, der fastsætter supplerende krav til sådanne materialer, herunder hvad angår risikostyring. Det kan i nogle tilfælde være nødvendigt at udelukke visse materialer fra anvendelsesområdet for specifik lovgivning eller lovbestemmelser, selv om de omfattes af definitionen. Det kan tilsvarende være nødvendigt at omfatte flere materialer, såsom nogle materialer af en størrelse på under 1 nm eller over 100 nm, i anvendelsesområdet for specifik lovgivning eller lovbestemmelser, der passer til et nanomateriale.

⁽¹⁾ <http://cdb.iso.org>

(17) I betragtning af de særlige omstændigheder i lægemiddelsektoren og de specialiserede nanostrukturerede systemer, der allerede anvendes, bør definitionen i denne henstilling ikke være en hindring for anvendelsen af udtrykket »nano«, når visse lægemidler og medicinsk udstyr defineres —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. Medlemsstaterne, EU-agenturerne og de økonomiske beslutningstagere opfordres til at anvende følgende definition af udtrykket »nanomaterialer«, når de vedtager og gennemfører lovgivning og politik samt forskningsprogrammer vedrørende produkter af nanoteknologi.

2. »Nanomateriale«: et naturligt, tilfældigt opstået eller fremstillet materiale, der består af partikler i ubundet tilstand eller som et aggregat eller som et agglomerat, og hvor mindst 50 % af partiklerne i den antalsmæssige størrelsesfordeling i en eller flere eksterne dimensioner ligger i størrelsesintervallet 1-100 nm.

I særlige tilfælde, og hvor hensynet til miljø, sundhed, sikkerhed eller konkurrenceevne berettiger det, kan tærsklen for den antalsmæssige størrelsesfordeling på 50 % erstattes af en tærskel på mellem 1 og 50 %.

3. Uanset stk. 2 bør fullerrener, grafenflager og enkeltvæggede carbonnanorør med en eller flere eksterne dimensioner på under 1 nm betragtes som nanomateriale.

4. Med henblik på stk. 2 defineres »partikel«, »agglomerat« og »aggregat« således:

a) »partikel«: et meget lille stykke stof med veldefinerede fysiske grænser

b) »agglomerat«: en samling løst bundne partikler eller aggregater, hvor det resulterende eksterne overfladeområde svarer til summen af de enkelte komponenters overfladeområde

c) »aggregat«: en partikel, der består af tætbundne eller sammensmeltede partikler.

5. Hvor det er teknisk muligt og nødvendigt i specifik lovgivning, kan overensstemmelse med definitionen i stk. 2 bestemmes på basis af det specifikke overfladeområde volumenmæssigt. Et materiale bør betragtes som henhørende under definitionen i stk. 2, når materialets specifikke overfladeområde volumenmæssigt er større end $60 \text{ m}^2/\text{cm}^3$. Et materiale, der baseret på den antalsmæssige størrelsesfordeling er et nanomateriale, bør dog betragtes som værende i overensstemmelse med definitionen i stk. 2, selv hvis materialet har et specifikt overfladeområde på under $60 \text{ m}^2/\text{cm}^3$.

6. Inden december 2014 tages definitionen i stk. 1 til 5 op til revision i lyset af indhøstede erfaringer og videnskabelige og teknologiske fremskridt. Revisionen bør navnlig fokuseres på, om grænseværdien for den antalsmæssige størrelsesfordeling på 50 % skal øges eller mindskes.

7. Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne, EU-agenturerne og de økonomiske beslutningstagere.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. oktober 2011.

På Kommissionens vegne

Janez POTOČNIK

Medlem af Kommissionen

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA